பழமொழி

#1
அரிது அவித்து ஆசு–இன்று–உணர்ந்தவன் பாதம்
விரி கடல் சூழ்ந்த வியன்–கண்–மா–ஞாலத்து
உரியதன்–இல் கண்டு உணர்ந்தார் ஓக்கம்–ஏ–போல
பெரியதன்–ஆவி பெரிது

#2
கல்லாதான் கண்ட கழி–நுட்பம் கற்றூர்–முன்
சொல்லும்–கால் சோர்வு–படுதல்–ஆல் நல்லாய்
விஞு முந்துறூத உரை இல்லை இல்லை
கஞு முந்துறூத வினை

#3
கல்வி–ஆன்–ஆய–கழி–நுட்பம் கல்லார்–முன்
சொல்லிய நல்ல–உம் தீய–ஆம் எல்லாம்–
இவர்–வரை–நாட தமர்–ஐ–இல்லார்–க்கு
நகரம்–உம் காடு–போன்றூங்கு

#4
கேட்பார்–ஐ நாடி கிளக்கப்படும் பொருள்–கண்
வேட்கை அறிந்து உரைப்பார் வித்தகர் வேட்கை–ஆல்
வண்டு வழிப்படரும் வாள்கண்ணுய் தோற்பன
கொண்டு புகாஅர் அவை

#5
புலம்–மிக்கவர்–ஐ ப் புலமை தெரிதல்
புலம்–மிக்கவர்–க்கு–ஏ புலன்–ஆம் நலம்–மிக்க
பூம்–புனல் ஊர பொது–மக்கள்–கு ஆகாது–ஏ
பாம்பு அறியும் பாம்பின–கால்

----
proofed and segmented by v.s.r

#6
ஈன்-உலகத்து ஆயின் இசை பெறூஉம் அஃது இறந்து
ஏன்-உலகத்து ஆயின் இனிது அதூஉம் தான்-ஒருவன்
நாள்-வாய்-உம் நல்-அறம் செய்வான்-கு இரண்டு-உலகு-உம்
வேள்-வாய் கவட்டை நெறி

#7
ஆஅம் எனக்கு எளிது என்று உலகம்-ஆண்டவன்
மேஎம்-துணை அறியான் மிக்கு நீர் பெய்து இழந்தான்
தோஒம்-உடைய தொடங்குவார்-க்கு இல்லை-ஏ
தாஅம் தர வாரா-நோய்

#8
எ-ந்-நெறி-ஆன்-உம் இறைவன் தன்-மக்கள்-ஐ ச்
செந்-நெறி-மேல் நிற்ப-ச்-செயல்-வேண்டும் அ-ந்-நெறி
மான்-சேர்ந்த-நோக்கினாய் ஆங்க அணங்கு-ஆகும்
தான்-செய்த-பாவை தனக்கு

#9
திருந்தாய் நீ ஆர்வத்தை தீமை-உடையார்
வருந்தினார் என்று-ஏ வயப்படுவது உண்டு-ஓ
அரிந்து அரிகால் பெய்து அமைய-க்-கூட்டிய-க்-கண்ணும்
பொருந்தா-மண்-ஆகா-சுவர்

#10
பெரிய-நட்டார்-க்கு-உம் பகைவர்-க்கு-உம் சென்று
திரிவு-இன்றி த் தீர்ந்தார்-போல் சொல்லி அவர்-உள்
ஒருவர்-ஓடு ஒன்றி ஒருப்படாதார்-ஏ
இரு-தலை-க்-கொள்ளி என்பார்

----
proofed and segmented by v.s.r

#11
மிக்கு—ப்—பெருகி மிகு—புனல் பாய்ந்தாலும்
உப்பு—ஒழிதல்—செல்லா—ஒலி—கடல்—போல் மிக்க
இன—நலம் நன்கு—உடைய—ஆயினும் என்றும்
மன—நல—ஆகா—வ்—ஆம் கீழ்

#12
விழும்—இழை—நல்லார் வெருள்—பிணை போல் நோக்கம்
கெழுமிய நாண்—ஐ மறைக்கும் தொழுனே—உள்
மாலே—உம் மால்—உள் மயக்குறுத்தாள் அஃது—ஆல் அ—ச்—
சால்பு—இன்—ஐ ச் சால்பு—அறுக்கும்—ஆறு

#13
பாப்பு—க்—கொடியான்—கு ப் பால்—மேனியான்—போல த்
தாக்கி அமர்—உள் தலே—ப்—பெய்யார் போக்கி
வழியர்—ஆய் நட்டார்—க்கு மா—தவம் செய்வார்—ஏ
கழி—விழா—த்—தோள்—ஏற்றுவார்

#14
தாம் நட்டு—ஒழுகுதல்—கு த் தக்கார் என வேண்டா
யார் நட்பது ஆயினும் நட்பு க் கொளல்—வேண்டும்
கான் அட்டு நாறும் கதுப்பினுய் தீற்றுது—ஓ
நாய் நட்டால் நல்ல—முயல்

#15
அம்—கண்—விசும்பு—இன் அகல்—நிலா ப் பாரிக்கும்
திங்கள்—உம் தீங்கு—உறுதல் காண்டும்—ஆல் பொங்கி
அறை ப் பாய் அருவி அணி—மலே—நாட
உறல்—பால யார்க்கும் உறும்

#16
நண்பு ஒன்றி த் தம்—ஆல்—ஏ நாட்ட—ப்—பட்டார்—கள்—ஐ
கண்—கண்ட—குற்றம் உள எனினும் காய்ந்தீயார்

proofed and segmented by v.s.r

பண் கொண்ட தீம்-சொல் பணைத்தோளாய் யார்-உளர்-ஓ
தம்-கன்று சா-க்-கறப்பார்

#17
உள்ளது ஒருவர் ஒருவர் கை வைத்த-க்-கால்
கொள்ளும்-பொழுது-ஏ கொடுக்க தாம்-கொள்ளார்
நிலை-ப்-பொருள் என்று அதன்-ஐ நீட்டித்தல்-வேண்டா
புலை-ப்-பொருள் தங்கா வெளி

#18
தக்கார்-ஓடு ஒன்றி தமர்-ஆய் ஒழுகினார்
மிக்கார்-ஆல் என்று சிறியார்-ஐ த் தாம் தேறார்
கொக்கு-ஆர்-வள-வயல்-ஊர தினல்-ஆம்-ஓ
அக்காரம் சேர்ந்த மணல்

#19
கறுத்து ஆற்றி த் தம்மை க் கடிய செய்தார்-ஐ ப்
பொறுத்து ஆற்றி ச் சேறல் புகழ்-ஆல் ஒறுத்து ஆற்றின்
வான் ஓங்கு உயர்-வரை-வெற்ப பயம்-இன்று-ஏ
தான்-நோன்றிட வரும்-சால்பு

#20
காவலன்-ஐ ஆக வழிபட்டார் மற்று அவன்-
ஏவல்-வினை செய்து-இருந்தார்-க்கு உதவு-அடுத்தல்
ஆ அணைய நின்றதன்-கன்று முலை-இருப்ப
தாய் அணல் தான் சுவைத்தற்று

#21
உரை முடிவு காணான் இளமையோன் என்ற
நரை-முது-மக்கள் உவப்ப நரை முடித்து
சொல்-ஆல் முறை-செய்தான் சோழன் குல-விச்சை
கல்லாமல் பாகம்-படும்

----
proofed and segmented by v.s.r

#22
உரைத்தார்-ஐ மீது-ஊரா மீ-க்-கூற்றம் பல்லி
நெரித்த சினை-போலும் நீள்-இரும்-புன்னை ப்
பொரி-ப்-பூ-இதழ் உறைக்கும் பொங்கு-நீர்-ச்-சேர்ப்ப
நரி-க்-கூ க் கடல்-கு எய்தா-ஆறு

#23
அருமை-உடைய-பொருள்-உடையார் தம்-கண்
கருமம்-உடையார்-ஐ நாடார் எருமை-மேல்
நாரை துயில் வதியும் ஊர குளம் தொட்டு
தேரை-வழி ச் சென்றார் இல்

#24
இசைவ கொடுப்பதூஉம் இல்-என்பதூஉம்
வசை-அன்று வையத்து இயற்கை அஃது-அன்றி
பசை கொண்டவன் நிற்க பாத்து-உண்ணான்-ஆயின்
நசை கொன்றான் செல் உலகம் இல்

#25
உரிதினில் தம்-ஒடு உழந்தமை கண்டு
பிரிவு-இன்றி ப் போற்ற-ப்-படுவார் திரிவு-இன்றி த்
தாம்-பெற்றதனால் உவவார் பெரிது-அகழின்
பாம்பு-காண்பார்-உம் உடைத்து

#26
விடல் அரிய துப்பு-உடைய வேட்கை-ஐ நீக்கி
படர்வு அரிய நல்-நெறி-க்-கண் நின்றார் இடர்-உடைத்து-
ஆய் ப்
பெற்ற விடக்கு நுகர்தல் கடல் நீந்தி
கன்று அடி-உள் ஆழ்ந்துவிடல்

#27
தேர்ந்து கண்ணோடாது தீவினை-உம் அஞ்சலர்-ஆய்
சேர்ந்தார்-ஐ-எல்லாம் சிறிது உரைத்து தீர்ந்த

விரகர்–கள்–கு–எல்லாம் வெறுப்பன–வ்–ஏ செய்யும்
நரகர்–கள்–கு–இல்லை–ஓ நஞ்சு

#28
தாம்–ஆற்றகில்லாதார் தாம்–சாரப்பட்டார்–ஐ த்
தீ–மாற்றத்தால்–ஏ பகைப்படுத்திட்டு ஏமாப்ப
முன்–ஓட்டு–க்–கொண்டு முரண் அஞ்சி ப் போவார்–ஏ
உண்–ஓட்டு–அகல் உடைப்பார்

#29
முழுது–உடன் முன்னே–வகுத்தவன் என்று
தொழுது–இருந்த–க்–கண்ணே ஒழியும்–ஓ அல்லல்
இழுகினன் ஆ–காப்பது இல்லை–ஏ முன்னம்
எழுதினன் ஓலை பழுது

#30
நிறையான் மிகுகலா நேரிழையார்–ஐ ச்
சிறை–ஆன் அகப்படுத்தல்–ஆகா அறை–ஓ–
வருந்த வலிது–இன்–இன் யாப்பினும் நாய்–வால்–
திருந்துதல் என்றும்–ஓ–இல்

#31
எமர் இது செய்க எமக்கு என்று வேந்தன்
தமர்–ஐ த் தலைவைத்த–காலை தமர் அவன்–கு
வேல்–இன்–வாய் ஆயினும் வீழ்வார் மறுத்து–உரைப்பின்
ஆல்–என்னின் பூல்–என்னும்–ஆறு

#32
தெருளாது ஒழுகும் திறன்–இலாதார்–ஐ ப்
பொருள்–ஆல் அறுத்தல் பொருள்–ஏ பொருள் கொடுப்ப
பாணித்து–நிற்கிற்பார் யாவர் உளர் வேல் குத்து–இன்–கு
ஆணி–இன் குத்து–ஏ வலிது

#33
வெஞ்-சின மன்னவன் வேண்டாத செய்யினும்
நெஞ்சத்து க் கொள்வ சிறிதும் செயல்-வேண்டா
என்-செய்து அகப்பட்ட-க்-கண்ணும் எடுப்புப-வ்-ஓ
துஞ்சு புலி-ஐ த் துயில்

#34
பரந்த திறலார்-ஐ ப் பாசி-மேல்-இட்டு
கரந்து மறைக்கல்-உம் ஆம்-ஓ நிரந்து எழுந்த
வேய்-இன் திரண்ட தோள் வேல்-கண்ணாய் விண்
இயங்கும்
ஞாயிற்றை க் கை-ம்-மறைப்பார் இல்

#35
தமன் என்று இரு-நாழி ஈத்தவன்-அல்லால்
நமன் என்று காயினும் தான்-காயான் மன்னே
அவன்-இவன் என்று உரைத்து எள்ளி மற்று யார்-ஏ
நம-நெய்-ஐ நக்குபவர்

#36
மிக்கு-உடையர் ஆகி மிக-மதிக்க-ப்-பட்டார்-ஐ
ஒற்க-ப்-பட முயறும் என்றல் இழுக்கு ஆகும்
நற்கு-எளிது-ஆகி-விடினும் நளிர்-வரை-மேல்
கல் கிள்ளி கை உய்ந்தார் இல்

#37
வைத்ததனை வைப்பு என்று உணரற்க தாம் அதன்-ஐ த்
துய்த்து வழங்கி இரு-பால்-உம் அ-த்-தக த்
தக்குழி நோக்கி அறம் செய்க அஃது-அன்று-ஓ
எய்ப்பு-இன்-இல் வைப்பு என்பது

#38
உற்றான் உறுஅன் எனல் வேண்டா ஒண்-பொருள்-ஐ க்
கற்றான்-ஐ நோக்கி-ஏ கைவிடுக கற்றான்

----

proofed and segmented by v.s.r

கிழவன் உரை கேட்கும் கேளான் எனினும்
இழவு-அன்று எருது உண்ட உப்பு

#39
நாட்டி-க்-கொள-ப்-பட்டார் நன்மை-இலர்-ஆயின்
காட்டி களைதும் என-வேண்டா ஓட்டி
இடம்-படுத்த கண்ணாய் இறக்கும் மை-ஆட்டை
உடம்படுத்து வேள்வு உண்டார் இல்

#40
பயன் நோக்காது ஆற்றவும்-பாத்து அறிவு-ஒன்று-இன்றி
இசை நோக்கி ஈகின்றார்-ஈகை வய-மா ப் போல்
ஆலித்து ப் பாயும் அலை-கடல்-தண்-சேர்ப்ப
கூலி-க்கு ச் செய்து உண்ணும் ஆறு

#41
வெள்ளம் வரும்-காலை ஈர்ப்படுக்கும் அஃது-ஏ-போல்
கள்ளம்-உடையார்-ஐ க் கண்டு-ஏ அறியலாம்
ஒள்-அமர்-க்-கண்ணாய் ஒளிப்பினும் உள்ளம்
படர்ந்தது-ஏ கூறும் முகம்

#42
விளிந்தார்-ஏ-போல ப் பிறர்-ஆகி நிற்கும்
முளிந்தார்-ஐ த் தஞ்சம்-மொழியல்-ஓ-வேண்டா
அளிந்தார்-கண் ஆயினும் ஆராயான்-ஆகி த்
தெளிந்தான் விரைந்து கெடும்

#43
மறந்தானும் தாம்-உடைய தாம்-போற்றின்-அல்லால்
சிறந்தார் தமர் என்று தேற்றார் கை வையார்
கறங்கு நீர் கல் அலைக்கும் கானல்-அம்-சேர்ப்ப
இறந்தது பேர்த்து அறிவார் இல்

----
proofed and segmented by v.s.r

#44
கை ஆர உண்டமை—ஆல் காய்வார்—பொருட்டு—ஆக
பொய்—ஆக த் தம்மை ப் பொருள்—அல்ல கூறுப—வ்—ஏல்
மை—ஆர—உண்ட—கண் மாணிழாய் என்—பரிப
செய்யாத எய்தா—எனின்

#45
நோவ உரைத்தார்—ஐ த் தாம் பொறுக்கல்—ஆற்றுதார்
நா—வ்—இன் ஒருவர்—ஐ வைதால் வயவு உரை
பூ—வ்—இன் பொலிந்து அகன்ற கண்ணுய் அது—அன்று—ஒ
தீ இல்—ல்—ஐ ஊட்டும் திறம்

#46
முகம் புறத்து க் கண்டால் பொறுக்கலாதார்—ஐ
அகம் புகுதும் என்று இரக்கும் ஆசை இருங்—கடத்து த்
தக்க—நெறி—இடை ப் பின்னும் செல—ப்—பெறுர்
ஒக்கல்—ஐ—வேண்டி—அழல்

#47
ஆயிரவரானும் அறிவு—இலார் தொக்க—க்—கால்
மா—இரு—ஞாலத்து மாண்பு—ஒருவன் போல்கலார்
பாய்—இருள் நீக்கும் மதியம் போல் பல்—மீன்—உம்
காய்கலா—ஆகும்—நிலா

#48
நிரை—தொடி தாங்கிய நீள்—தோள்—மால்—க்கு—ஏ—உம்
உரை—ஒழியா—ஆகும் உயர்ந்தோர்—கண் குற்றம்
மரை—ஆ கன்று ஊட்டும் மலை—நாட மாயா
நரை—ஆன்—புறத்து—இட்ட—சூடு

#49
வீங்கு—தோள்—செம்பியன் சீற்றம் விறல்—விசும்பு—இல்
தூங்கும்—எயில்—உம் தொலைத்தல்—ஆன் ஆங்கு

முடியும் திறத்தால் முயல்க–தாம் கூர்–அம்பு
அடி இழுப்பின் இல்லை அரண்

#50
கற்றது–ஒன்று இன்றி–விடினும் குடி–ப்–பிறந்தார்
மற்று–ஒன்று அறிவார்–இன் மாண்–மிக–நல்லர்–ஆல்
பொற்ப–உரைப்பான் புக–வேண்டா கொற்சேரி த்
துன்னூசி விற்பவர் இல்

#51
இயல்–பகை வெல்குறுவான் ஏமாப்ப முன்னே
அயல்–பகை தூண்டி விடுத்து ஓர்–நயத்தால்
கறு வழங்கி கை–க்கு எளிது–ஆ–ச்–செய்க அது–வ்–ஏ
சிறு–குரங்கு–இன் கை–ஆல் துழா

#52
பாரதத்து–உள்ளும் பணையம் தம்–தாயம்–ஆ
ஈர்–ஐம்–பதின்மர்–உம் போர்–எதிர்ந்து ஐவர்–ஒடு
ஏதிலர்–ஆகி இடை–விண்டார் ஆதலால்
காதலர்–ஒடு ஆடார் கவறு

#53
அல்லல் ஒருவர்–க்கு அடைந்த–க்–கால் மற்று அவர்–க்கு
நல்ல–கிளைகள் என–ப்–படுவார் நல்ல–
வினை–மரபு–இன் மற்று அதன்–ஐ நீக்கும் அது–வ்–ஏ
மனை–மரம்–ஆய–மருந்து

#54
தெள்ளி உணரும் திறன் உடையார் தம்–பகை–க்கு
உள்–வாழ் பகை–ஐ ப் பெறுதல் உறுதி–ஏ
கள்–இன்–ஆல் கள் அறுத்தல் காண்டும் அது–அன்று–ஓ
முள்–இன்–ஆல் முள்–களையும்–ஆறு

#55
ஆற்றவும்-கற்றார் அறிவு-உடையார் அஃது-உடையார்
நால்-திசை-உம் செல்லாத நாடு இல்லை அ-ந்-நாடு
வேற்று-நாடு-ஆகா தம-வ்-ஏ-ஆம் ஆயினால்
ஆற்று-உணா வேண்டுவது இல்

#56
எமக்கு த் துணை-ஆவார் யாவார் என்று எண்ணி
தமக்கு த் துணை-ஆவார் த் தாம்-தெரிதல்-வேண்டா
பிறர்க்கு ப் பிறர் செய்வது-ஒன்று-உண்டு-ஓ இல்லை
தமக்கு மருத்துவர் தாம்

#57
கை-விட்ட ஒண்-பொருள் கை-வரவு-இல் என்பார்
மெய்ப்பட்ட-ஆறு-ஏ உணர்ந்தார்-ஆல் மெய்-ய்-ஆ
மடம்-பட்ட மான்-நோக்கு-இன் மா-மயில்-அன்னாய்
கடம்-பெற்றான் பெற்றான் குடம்

#58
நிரந்து வழி-வந்த நீசர்-உள்-எல்லாம்
பரந்து ஒருவர் நாடும்-கால் பண்பு-உடையார் தோன்றார்
மரம் பயில் சோலை-மலை-நாட என்றும்
குரங்கு-இன்-உள் நன்-முகத்த இல்

#59
முட்டு-இன்று ஒருவர் உடைய-பொழுது-இன்-கண்
அட்டிற்று-த்-தின்பவர் ஆயிரவர் ஆப-வ்-ஏ
கட்டு-அலர்-தார்-மார்ப கலி-ஊழி-க்-காலத்து
கெட்டார்-க்கு நட்டார்-ஓ-இல்

#60
ஆற்றும் இளமை-க்-கண் கல்லாதான் மூப்பு-இன்-கண்
போற்றும் எனவும் புணரும்-ஏ ஆற்ற ச்

----
proofed and segmented by v.s.r

சுரம் போக்கி உல்கு கொண்டார் இல்லை மற்று-இல்லை
மரம் போக்கி க் கூலி-கொண்டார்

#61
உணல்-கு இனிய இ-ந்-நீர் பிறிதுழி இல் என்னும்
கிணற்று-அகத்து த் தேரை-போல் ஆகார் கணக்கு-இன்-ஐ
முற்ற-ப்-பகல்-உம் முனியாது இனிது-ஓதி க்
கற்றல்-இன் கேட்டல்-ஏ நன்று

#62
கழுமலத்து யாத்த களிறு-உம் கருவூர்
விழுமியோன்-மேல் சென்றதனுல் விழுமிய
வேண்டினும்-வேண்டா-விடினும் உறல்-பால
தீண்டா-விடுதல் அரிது

#63
எவ்வம்-துணை-ஆ ப் பொருள் முடிக்கும் தாளாண்மை
தெய்வம்-முடிப்புழி என்-செய்யும் மொய்-கொண்டு
பூ ப் புக்கு வண்டு ஆர்க்கும் ஊர குறும்பு இயங்கும்
கோ ப் புக்குழி செய்வது இல்

#64
கல்லாதவர்-இடை க் கட்டுரை-இன்-மிக்கது-ஓர்-
பொல்லாதது இல்லை ஒருவன்-கு நல்லாய்
இழுக்கத்தின்-மிக்க-இழிவு-இல்லை இல்லை
ஒழுக்கத்தின்-மிக்க-உயர்வு

#65
வென்று அடுகிற்பார்-ஐ வேர்ப்பித்து அவர்-காய்வது-
ஒன்று-ஒடு நின்று சிறியார் பல-செய்தல்
குன்று-ஒடு-தேன்-கலாம்-வெற்ப அது பெரிதும்-
நன்று-ஒடு-வந்தது-ஒன்று-அன்று

----
proofed and segmented by v.s.r

#66
முன்–இன்னுர் ஆயினும் மூடும் இடர் வந்தால்
பின்–இன்னுர் ஆகி ப் பிரியார் ஒரு–குடியார்
பொன்–ஆ–ச்–செயினும் புகாஅர் புனல்–ஊர
துன்னினுர்–அல்லர்–பிறர்

#67
சுற்றத்தார் நட்டார் என ச் சென்று ஒருவர்–ஐ
அற்றத்தால் தேறுர் அறிவு–உடையார் கொற்ற–ப்–புள்
ஊர்ந்து உலகம்–தாவிய–அண்ணல்–ஏ–ஆயினும்
சீர்ந்தது செய்யாதார் இல்

#68
ஏனெ–பல–வ்–ஏ–ஆயினும் சேய்த்து–ஆ ப் பெறல்–இன்
தினெ–த்–துணெ–ய்–ஏ–ய்–ஆனும் அணி–க்–கொண்டல்
நன்று–ஏ
இன–க்–கலே தேன் கிழிக்கும் ஏ–கல்–சூழ்–வெற்ப
பனெ ப் பதித்து உண்ணுர் பழம்

#69
தம்–தம்–பொருள்–உம் தமர்–தம்–வளமை–உம்
முந்துற–நாடி ப் புறந்தரல்–ஓம்புக
அம்–தண்–அருவி–மலே–நாட சேண்–நோக்கி
நந்து நீர்–கொண்டது–ஏ–போன்று

#70
சிறியவர் எய்திய செல்வத்தின் மாண்ட
பெரியவர் நல்குரவு நன்று–ஏ தெரியின்
மது மயங்கு பூ–ங்–கோதை–மாணிழாய் மோர்–இன்
முது–நெய் தீது–ஆகல்–ஓ இல்

#71
வன்–பாட்டவர் பகை கொள்ளினும் மேல்–ஆயார்
புன்–பாட்டவர் பகை கோடல் பயம்–இன்று–ஏ

கண்—பாட்ட பூங்—காவி க் கானல்—அம்—தண்—சேர்ப்ப
வெண்—பாட்டம் வெள்ளம் தரும்

#72
நடலை—இலர்—ஆகி நன்று—உணரார்—ஆய
முடலை முழு—மக்கள் மொய்—கொள்—அவை—உள்
உடலா—ஒருவன்—கு உறுதி உரைத்தல்
கடல்—உள்—ஆல் மா—வடித்தற்று

#73
யான்—உம் மற்று இ—வ்—இருந்த—எம்முன்—உம் ஆய—க்—கால்
ஈனம்—செய—க்—கிடந்தது இல் என்று கூனல்
படை மாறு—கொள்ள ப் பகை—தூண்டல் அஃது—ஏ
இடை—நாய்—க்கு எலும்பு இடும்—ஆறு

#74
கண் இல் கயவர் கருத்து உணர்ந்து கைம்மிக
நண்ணி அவர்—க்கு நலன்—உடைய செய்ப—வ்—ஏல்
எண்ணி இடர் வரும் என்னூர் புலி முகத்து
உண்ணி—பறித்து—விடல்

#75
பெரியார்—க்கு ச் செய்யும் சிறப்பு—இன்—ஐ ப் பேணி ச்
சிறியார்—க்கு ச் செய்து—விடுதல் பொறி—வண்டு
பூ—மேல் இசை முரலும் ஊர அது—அன்று—ஓ
நாய்—மேல் தவிசு—இடும்—ஆறு

#76
செரு—க்—கெழு—மன்னர் த் திறல்—உடையார் சேர்ந்தால்
ஒருத்தர்—ஐ அஞ்சி உலைதல்—உம்—உண்டு—ஓ
உருத்த சுணங்கு—இன் ஒளியிழாய் கூரிது
எருத்து வலியது—அன் கொம்பு

#77
அன்பு—இன் நெகிழ வழிபட்டு க் கொள்ளாது
நின்ற—பொழுது—இன் முடிவித்து க் கொள்வது—ஏ
கன்று—விட்டு ஆ—க்—கறக்கும்—போழ்து—இல் கறவான்—ஆய்
அம்பு—விட்டு ஆ—க்—கறக்கும்—ஆறு

#78
இணர் ஓங்கி வந்தார்—ஐ என்—உற்ற—க்—கண்ணும்
உணர்பவர் அஃது—ஏ உணர்ப உணர்வார்—க்கு
அணி—மலை—நாட அளறு ஆடி—க்—கண்ணும்
மணி—மணி—ஆகி—விடும்

#79
கோவாத சொல்லும் குணன்—இலா—மாக்கள்—ஐ
நா—வாய்—அடக்கல் அரிது ஆகும் நாவாய்
களிகள்—போல் தூங்கும் கடல்—சேர்ப்ப வாங்கி
வளி தோள்—கு இடுவார்—ஓ—இல்

#80
காழ்—ஆர—மார்ப கசடு—அற க் கை—காவா க்
கீழாயோர் செய்த பிழைப்பு—இன்—ஐ மேலாயோர்
உள்ளத்து க் கொண்டு நேர்ந்து ஊக்கல் குறு—நரி—க்கு
நல்ல—நாராயம் கொளல்

#81
நாடி நமர் என்று நன்கு—புறந்தந்தார்—ஐ க்
கேடு பிறர்—ஒடு சூழ்தல் கிளர்—மணி—
நீடு—அகல்—வெற்ப நினைப்பு—இன்றி தாம்—இருந்த—
கோடு குறைத்து—விடல்

#82
பொற்ப—உம் பொல்லாதன—உம் புணர்ந்து—இருந்தார்
சொல் பெய்து உணர்த்துதல் வேண்டும்—ஓ வில்—கீழ்

----
proofed and segmented by v.s.r

அரி–தாய்–ப்–பரந்து–அகன்ற–கண்ணுய் அறியும்
பெரிது–ஆள்பவன்–ஏ–பெரிது

#83
உற்றதற்கு–எல்லாம் உரம்–செய்ய–வேண்டும்–ஓ
கற்று–அறிந்தார் தம்மை–வெகுளாமை க் காப்பு அமையும்
நெல்–செய்ய ப் புல் தேய்ந்தாற்போல் நெடும்–பகை
தன்–செய்ய தான்–ஏ கெடும்

#84
இது–மன்னும்–தீது என்று இயைந்ததூஉம் ஆவார்–க்கு
அது–மன்னும்–நல்லது–ஏ–ஆகும் மது–நெய்தல்
வீ நாறு கானல் விரி திரை த் தண் சேர்ப்ப
தீ–நாள் திரு–உடையார்–க்கு இல்

#85
ஒட்டிய–காதல்–உமையாள் ஒரு–பால்–ஆ
கட்டங்க–வெல்–கொடி–கொண்டான்–உம் கொண்டான்–ஏ
விட்டு ஆங்கு அகலா முழு–மெய்–உம் கொள்ப–வ்–ஏ
நட்டார்–ஐ ஒட்டியுழி

#86
உழை–இருந்து நுண்ணிய கூறி கருமம்
புரை–இருந்த–ஆறு அறியான்–புக்கான்–விளிதல்
நிரை–இருந்து மாண்ட அரங்கு–இன்–உள் வட்டு
கரை–இருந்தார்–க்கு எளிய போர்

#87
கள்ளி–அகில்–உம் கருங்–காக்கை ச் சொல்–உம் போல்
எள்ளற்க யார்–வாய்–உம் நல்–உரை தெள்ளிதின்
ஆர்க்கும்–அருவி–மலை–நாட நாய் கொண்டால்
பார்ப்பார்–உம்–தின்பர்–உடும்பு

#88
தெற்ற-ப்-பரிந்து ஒருவர் தீர்ப்பர் என-ப்-பட்டார்-க்கு
உற்ற குறை-ஐ உரைப்ப தாம் தெற்ற
அறை-ஆர்-அணி-வளையாய் தீர்தல்-உறுவார்
மறையார் மருத்துவர்-க்கு நோய்

#89
கண்-இன்-மணி-ஏ-போல் காதல்-ஆல் நட்டார்-உம்
உன்னும்-துணை-உம் உளரா பிறர்-ஆவர்
எண்ணி உயிர்-கொள்வான் ஏன்று திரியினும்
உண்ணும்-துணை க் காக்கும் கூற்று

#90
செந்-நீரார் போன்று சிதைய மிதிப்பார்-க்கு-உம்
பொய்-ந்-நீரார் போன்று பொருள்-ஐ முடிப்பார்-க்கு-உம்
அ-ந்-நீர் அவர்-அவர்-க்கு த் தக்காங்கு ஒழுகுப-வ்-ஏ
வெந்-நீர்-இல் தண்ணீர் தெளித்து

#91
பெரு-மலை-நாட பிறர் அறியலாகா
அரு-மறை-ஐ ஆன்றோர்-ஏ காப்பர் அரு-மறை-ஐ
நெஞ்சு-இல்-சிறியார்-க்கு உரைத்தல் பனை-இன்-மேல்
பஞ்சி வைத்து எஃகி-விட்டற்று

#92
பொலந்-தார்-இராமன் துணை-ஆக ப் போதந்து
இலங்கை-க்-கிழவன்-கு-இளையான் இலங்கை-க்கு-ஏ
பேர்ந்து இறை-ஆயதூஉம்-பெற்றான் பெரியார்-ஐ ச்
சார்ந்து கெழீஇயிலார் இல்

#93
சால-மறைத்து-ஓம்பி ச் சான்றவர் கை-கரப்ப
காலை கழிந்ததன்-பின்றை-உம் மேலை க்

----
proofed and segmented by v.s.r

கறவை–க்–கன்று ஊர்ந்தான்–ஐ த் தந்தை–உம் ஊர்ந்தான்
முறைமை–க்கு மூப்பு இளமை இல்

#94
நல்–பால கற்றார்–உம் நாடாது சொல்லுவர்–ஆல்
இற்பாலர்–அல்லார் இயல்பு–இன்மை நோவது–என்
கல்–பால் இலங்கு அருவி நாட மற்று யாரானும்
சொல்–சோர்வு–இலாதார்–ஓ–இல்

#95
தத்தமக்கு க் கொண்ட குறி–ஓ தவம்–அல்ல
செத்துக சாந்து–படுக்க மனம்–ஒத்து ச்
சமத்தன்–ஆய் நின்று ஒழுகும் சால்பு தவம்–ஏ
நுகத்து–ப்–பகல்–ஆணி போன்று

#96
மாடம் இடிந்த–க்–கால் மற்றும்–எடுப்பது–ஓர்–
கூடகாரத்திற்கு த் துப்பு–ஆகும் அஃது–ஏ–போல்
பீடு–இலா–க்–கண்ணும் பெரியார் பெருந்தகையர்
ஈடு–இல்லதற்கு–இல்லை–பாடு

#97
தழங்–குரல் வானத்து த் தண்–பெயல் பெற்றால்
கிழங்கு–உடைய–எல்லாம் முளைக்கும் ஓர்–ஆற்றான்
விழைந்தவர்–ஐ வேறு–அன்றி–க்–கொண்டு–ஒழுகல்–
வேண்டா
பழம்–பகை நட்பு–ஆதல் இல்

#98
வெள்ளம் பகை வரினும் வேறு–இடத்தார் செய்வது–என்
கள்ளம்–உடைத்து–ஆகி ச் சார்ந்த கழி–நட்பு
புள்–ஒலி–ப்–பொய்கை ப் புனல்–ஊர அஃது–அன்று–ஓ
உள்–இல்லத்து உண்ட தனிசு

#99
அடங்கி அகப்பட ஐந்-தினை-உம் காத்து
தொடங்கிய மூன்று-இன்-ஆல் மாண்டு ஈண்டு உடம்பு ஒழிய
செல்லும்-வாய்-க்கு ஏமம் சிறு-காலை ச் செய்தார்-ஏ
கொல்லி-மேல் கொட்டு-வைத்தார்

#100
நல்கூர்ந்தவர்-க்கு நனி-பெரியர்-ஆயினர்
செல்-விருந்து-ஆகி ச் செலல்-வேண்டா ஒல்வது-
இறந்து அவர் செய்யும் வருத்தம் குருவி
குறங்கு அறுப்ப ச் சோரும் குடர்

#101
பரிய-ப்-படுமவர் பண்பு-இலரேனும்
திரிய-ப்-பெறுப-வ்-ஓ சான்றோர் விரி திரை ப்
பார் எறியும் முன்னீர் த் துறைவ கடன்-அன்று-ஓ
ஊர் அறிய நட்டார்-க்கு உணு

#102
எனக்கு த் தகவு அன்று-ஆல் என்பது-ஏ நோக்கி
தனக்கு க் கரி-ஆவான் தான்-ஆய் தவற்றை
நினைத்து தன்-கை குறைத்தான் தென்னவன்-உம் காணர்
என ச் செய்யார் மாணு-வினை

#103
நிரம்பி நிரையத்தை க் கண்டு அ-ந்-நிரையம்
வரம்பு இல் பெரியான்-உம் புக்கான் இரங்கார்
கொடி-ஆர-மார்ப குடி-கெட-வந்தால்
அடி கெட மன்றி-விடல்

#104
நல்ல-உம் தீய-உம் நாடி பிறர் உரைக்கும்
நல்ல-பிற-உம் உணர்வார்-ஐ கட்டுரை-இன்

வல்லிதின் நாடி வலிப்பது-ஏ புல்லத்தை ப்
புல்லம் புறம் புல்லுமாறு

#105
சுட-ப்-பட்டு உயிர்-உய்ந்த சோழன்-மகன்-உம்
பிடர்-த்-தலை-ப்-பேரான்-ஐ ப் பெற்று கடை-க்-கால்
செயிர் அறு செங்கோல் செலீஇயினான் இல்லை
உயிர்-உடையார் எய்தா-வினை

#106
வாள்-திறலான்-ஐ வளைத்தார்கள் அ-ஞ்-ஞான்று
வீட்டிய-சென்றார் விளங்கு ஒளி காட்ட
பொரு-அறு-தன்மை கண்டு அஃது ஒழிந்தார் அஃது-ஆல்
உருவு திரு ஊட்டும்-ஆறு

#107
பெற்றாலும் செல்வம் பிறர்-க்கு ஈயார் தாம் துவ்வார்
கற்றார்-உம் பற்றி இறுகுப-வ்-ஆல் கற்றா
வரம்பு-இடை ப் பூ மேயும் வண்-புனல்-ஊர
மரம் குறைப்ப மண்ணா மயிர்

#108
உள்ளூரவர்-ஆல் உணர்ந்தார் முதல் எனினும்
எள்ளாமை-வேண்டும் இலங்கிழாய் தள்ளாது
அழுங்கல் முது-பதி அங்காடி மேயும்
பழங்-கன்று ஏறு-ஆதல்-உம் உண்டு

#109
மெய்-ஆ உணரின் பிறர்-பிறர்-க்கு ச் செய்வது-என்
பை-ஆர்-அகல்-அல்குல்-பைந்தொடி எ-க்-கால்-உம்
செய்யார் எனினும் தமர் செய்வர் பெய்யும்-ஆம்
பெய்யாது எனினும் மழை

#110
கூற்றம் உயிர்–கொள்ளும்–போழ்து குறிப்பு அறிந்து
மாற்றம்–உடையார்–ஐ ஆராயாது ஆற்றவும்
முல்லை–புரையும்–முறுவலாய் செய்வது–என்
வல்லை–அரசு–ஆட்கொளின்

#111
நன்று–ஏ ஒருவன்–துணை–க்–கோடல் பாப்பு–இடுக்கண்
ஞெண்டு–ஏ–உம் பார்ப்பான்–கண் தீர்த்தல்–ஆன் விண்–
தோயும்
குன்றக–நல்–நாட கூறும்–கால் இல்லை–ஏ
ஒன்று–க்கு–உதவாத–ஒன்று

#112
ஆண்டு–ஈண்டு–என–ஒன்று–ஓ–வேண்டா அடைந்தார்–ஐ
மாண்டிலர் என்று–ஏ மறுப்ப–க்–கிடந்தது–ஓ
பூண்–தாங்கு–இள–முலை ப் பொற்றொடீஇ பூண்ட
பறை–அறையா–ப்–போயினர் இல்

#113
இடையீடு–உடையார் இவர்–அவர்–ஓடு என்று
தலை–ஆயார் ஆய்தந்தும் காணார் கடை–ஆயார்
முன்–னின்று கூறும் குறளை தெரிதல்–ஆல்
பின்–இன்ன பேதையார் நட்பு

#114
தெற்ற ஒருவர்–ஐ த் தீதுரை கண்ட–க்–கால்
இற்று–ஏ அவர்–ஐ த் தெளியற்க மற்றவர்
யாவர்–ஏ–வேண்டினும் நன்கு–ஒழுகார் கைக்கும்–ஏ
தேவர்–ஏ–தின்னினும் வேம்பு

#115
அகலம்–உடைய–அறிவு–உடையார்–நாப்பண்
புகல்–அரியார் புக்கு அவர்–தாம்–ஏ இகல்–இன்–ஆல்

வீண் சேர்ந்த புன்–சொல் விளம்பல் அது–அன்று–ஓ
பாண்–சேரி ப் பல்–கிழிக்கும்–ஆறு

#116
அமர் விலங்கி ஆற்ற–அறியவும்–பட்டார்
எமர் மேலே–இன்னர்–ஆல் யார்–க்கு–உரைத்தும் என்று
தமர்–மறையா–க்–கூழ்–உண்டு சேறல் அது–வ்–ஏ
மகன்–மறையா–த்–தாய்–வாழும்–ஆறு

#117
தாயானும்–தந்தையாலானும் மிகவு–இன்றி
வாய்–இன் மீக்கூறுமவர்கள்–ஐ ஏத்துதல்
நோய்–இன்று எனினும் அடுப்பின்–கடை முடங்கும்
நாய்–ஐ ப் புலி–ஆம்–எனல்

#118
கட்டு உடைத்து ஆக க் கருமம்–செய–வைப்பின்
பட்டு–உண்டு ஆங்கு ஓடும் பரியார்–ஐ வையற்க
தொட்டார்–ஐ ஒட்டா ப் பொருள் இல்லை இல்லை–ஏ
அட்டார்–ஐ ஒட்டா க் கலம்

#119
ஒற்கம் தாம் உற்ற–இடத்து–உம் உயர்ந்தவர்
நிற்ப–வ்–ஏ நின்ற நிலை–இன்–மேல் வற்பத்தால்
தன்–மேல் நலியும் பசி பெரிது ஆயினும்
புல்–மேயாது–ஆகும்–புலி

#120
பல்–நாள்–உம் நின்ற–இடத்து–உம் கணி–வேங்கை
நல்–நாள்–ஏ நாடி மலர்தல்–ஆல் மன்னர்
உவப்ப வழிபட்டு ஒழுகினும் செல்வம்
தொகல்–பால–போழ்து–ஏ தொகும்

----
proofed and segmented by v.s.r

#121
காடு உறை வாழ்க்கை க் கடு வினை மாக்கள்—ஐ
நாடு உறைய நல்கினும் நன்கு—ஒழுகார் நாள்—தொறும்
கை—உளது—ஆகிவிடினும் குறும்பூழ்—க்கு ச்
செய்—உளது—ஆகும்—மனம்

#122
விலங்கு—ஏ—உம் தம்மோடு—உடன்—உறைதல் மேவும்
கலந்தார்—ஐ க் கைவிடுதல்—ஒல்லா இலங்கு—அருவி
தாஅய் இழியும் மலை—நாட இன்னுது—ஏ
பேஎயொடானும்—பிரிவு

#123
கரு—வ்—இன்—உள் கொண்டு கலந்தார்—உம் தம்முள்
ஒரு—வழி நீடி உறைதல்—ஓ துன்பம்
பொரு—கடல்—தண்—சேர்ப்ப பூந்—தாமரை—மேல்
திரு—ஒடு—உம் இன்னுது துச்சு

#124
தம்—குற்றம் நீக்கலர்—ஆகி பிறர்—குற்றம்
எங்கெங்கும் நீக்கல்—கு இடை—புகுதல் எங்கும்
வியன்—உலகு—இல் வெள்ளாடு தன்—வளி தீராது
அயல்—வளி தீர்த்துவிடல்

#125
உரை—சான்ற—சான்றோர் ஒடுங்கி உறைய
நிரை—உள்ளர்—அல்லார் நிமிர்ந்து பெருகல்
வரை—தாழ்—இலங்கு—அருவி—வெற்ப அது—வ்—ஏ
சுரை ஆழ அம்மி மிதப்பு

#126
ஆற்ற—ப்—பெரியார் பகை வேண்டி க் கொள்ளற்க
போற்றுது கொண்டு அரக்கன் போர்—உள்—அகப்பட்டான்—
ஆல்

proofed and segmented by v.s.r

நோற்ற–பெருமை–உடையார்–உம் கூற்றம்
புறம் கொம்மை கொட்டினூர் இல்

#127
ஆகும்–சமயத்தார்–க்கு ஆள்வினை–உம் வேண்டா–வ்–ஆம்
போகும்–பொறியார்–புரிவு–உம் பயம்–இன்று–ஏ
ஏ–கல்–மலை–நாட என்–செய்து ஆங்கு என்–பெறினும்
ஆகாதார்–க்கு ஆகுவது இல்

#128
காட்டி க் கருமம் கயவர்–மேல் வைத்து அவர்–
ஆக்குவர் ஆற்ற எமக்கு என்று அமர்ந்து–இருத்தல்
மா ப் புரை நோக்கின் மயில்–அன்னாய் பூசை–ஐ க்
காப்பு–இடுதல் புன்–மீன்–தலை

#129
தொன்மை–இன் மாண்ட துணிவு–ஒன்றும் இல்லாதார்
நன்மை–இன் மாண்ட பொருள் பெறுதல் இன்–ஒலி–நீர்
கல்–மேல் இலங்கு மலை–நாட மா–க்–காய்த்து த்
தன்–மேல் குணில் கொள்ளும்–ஆறு

#130
நெடியது காண்கலாய் நீ–அளியை நெஞ்சு–ஏ
கொடியது கூறினாய்–மன்ற அடி–உள்–ஏ
முன்–பகல் கண்டான் பிறன்–கேடு தன்–கேடு
பின்–பகல் கண்டுவிடும்

#131
செம்மாந்து செல்லும் செறுநர்–ஐ அட்டவர்
தம்–மேல் புகழ் பிறர் பாராட்ட தம்–மேல் தாம்
வீரம் சொல்லாமை–ஏ வீழ்க களிப்பினும்
சோர ப் பொதியாதவாறு

#132
செய்த கருமம் சிறிதானும் கைகூடா
மெய்-ஆ உணரவும் தாம் படார் எய்த
நல-த்-தக த் தம்மை ப் புகழ்தல் புலத்தகத்து-ப்-
புள் அரைக்கால் விற்பேம் எனல்

#133
பண்டு இன்னர் என்று தமர்-ஐ-உம் தம்-ஐ-உம்
கொண்ட-வகை-ஆல் குறை-தீர நோக்கிய-க்-கால்
விண்டவர்-ஓடு-ஒன்றி ப் புறன்-உரைப்பின் அஃது-
அன்று-ஓ
உண்ட இல் தீ-இடும்-ஆறு

#134
பல-நாள்-உம் ஆற்றார் எனினும் அறத்தை ச்
சில-நாள் சிறந்தவற்றால் செய்க முளை நெருங்கி
நைவது போலும் நுசுப்பினாய் நல்-அறம்
செய்வது செய்யாது கேள்

#135
தெரியாதவர்-தம்-திறன்-இல்-சொல் கேட்டால்
பரியாதார்-போல-இருக்க பரிவு-இல்லா
வம்பலர் வாய்-ஐ அவிப்பான் புகவார்-ஏ
அம்பலம் தாழ்-க்-கூட்டுவார்

#136
அரு-விலை மாண்-கலன்-உம் ஆன்ற பொருள்-உம்
திரு-உடையர் ஆயின் திரிந்தும் வரும்-ஆல்
பெரு-வரை-நாட பிரிவு-இன்று அதனால்
திருவினும்-திட்பம்-ஏ-நன்று

#137
தோற்றம் அரிது ஆய மக்கட்பிறப்பு-இன்-ஆல்
ஆற்றும்-துணை-உம் அறம்-செய்க மாற்று இன்றி

----
proofed and segmented by v.s.r

அஞ்சும் பிணி மூப்பு அருங்-கூற்று-உடன் இயைந்து
துஞ்ச-வரும்-ஏ துயக்கு

#138
கற்றான்-உம் கற்றார்-வாய் க் கேட்டான்-உம் அல்லாதான்
தெற்ற உணரான் பொருள்கள்-ஐ எற்று-ஏ
அறிவு-இலான் மெய்-த்-தலைப்பாடு பிறிது-இல்லை
நாவல்-கீழ் ப் பெற்ற கனி

#139
பெரியார்-ஐ ச் சார்ந்தார்-மேல் பேதைமை கந்து-ஆ
சிறியார் முரண் கொண்டு ஒழுகல் வெறி-ஒலி-க்கு
ஓநாய்-இனம் வெரூஉம் வெற்ப புலம் புகின்
தீ-நாய் எடுப்பும்-ஆம் எண்கு

#140
மரம்-போல் வலிய-மனத்தார்-ஐ முன்-னின்று
இரந்தார் பெறுவது-ஒன்று-இல்லை குரங்கு ஊசல்
வள்ளி-இன் ஆடும் மலை-நாட அஃது-அன்று-ஒ
பள்ளி-உள் ஐயம்-புகல்

#141
அற்று-ஆக நோக்கி அறத்திற்கு அருள்-உடைமை
முற்ற-அறிந்தார் முதல் அறிந்தார் தெற்ற
முதல்-விட்டு அஃது ஒழிந்தார் ஓம்பா-ஒழுக்கம்
முயல்-விட்டு க் காக்கை தினல்

#142
நாணார் பரியார் நயன்-இல செய்து ஒழுகும்
பேணா-அறிவு-இலா மாக்கள்-ஐ ப் பேணி
ஒழுக்கி அவர்-ஒடு உடன்-உறை-செய்தல்
புழு-ப்-பெய்து புண்-பொதியும்-ஆறு

----
proofed and segmented by v.s.r

#143
பரந்தவர் கொள்கை-மேல் பல்-ஆறு-உம் ஓடார்
நிரம்பிய காட்சி நினைந்து அறிந்து-கொள்க
வரம்பு-இல்-பெருமை தரும்-ஏ பிரம்பூரி
என்றும் பதக்கு-ஏழ்-வரும்

#144
தமர்-அல்லவர்-ஐ த் தலையளித்த-க்-கண்ணும்
அமரா-க்-குறிப்பு அவர்-க்கு ஆகாதே-தோன்றும்
சுவர்-நிலம் செய்து அமைத்து க் கூட்டிய-க்-கண்ணும்
உவர்-நிலம் உள்-கொதிக்கும்-ஆறு

#145
ஒல்லாது ஒன்று-இன்றி உடையார் கருமம்-கள்
நல்ல-வ்-ஆய் நாடி நடக்கும்-ஆம் இல்லார்-க்கு
இடர்-ஆ இயலும் இலங்கு-நீர்-ச்-சேர்ப்ப
கடல்-உள்ளும் காண்ப-வ்-ஏ நன்கு

#146
கடுப்ப த் தலை க் கீறி கால்-உம் இழந்து
நடை-த்-தாரா என்பதூஉம் பட்டு முடத்தொடு
பேர்-பிறிது-ஆக-ப்-பெறுதல்-ஆல் போகார்-ஏ
நீர் குறிது ஆக ப் புகல்

#147
பொருள்-அல்லார் கூறிய பொய்-க்-குறள்-ஐ வேந்தன்
தெருளும் திறம் தெரிதல்-அல்லால் வெருள-எழுந்து
ஆடுபவர்-ஓடு-ஏ ஆடார் உணர்வு-உடையார்
ஆடு-மணை ப் பொய்-க்-கால்-ஏ-போன்று

#148
முன்-நலிந்து ஆற்ற முரண் கொண்டு எழுந்தார்-ஐ ப்
பின்-நலிதும் என்று உரைத்தல் பேதைமை-ஏ பின்-னின்று

----
proofed and segmented by v.s.r

காம்பு–அன்ன–தோளி கலங்க க் கடித்து ஓடும்
பாம்பு–பல்–கொள்வார்–ஓ–இல்

#149
நெறி–ஆல் உணராது நீர்மை–உம் இன்றி
சிறியார் எளியர்–ஆல் என்று பெரியார்–ஐ த்
தங்கள்–நேர்–வைத்து தகவு–அல்ல கூறுதல்
திங்கள்–ஐ நாய் குரைத்தற்று

#150
ஆற்றும் தகைய அரசு அடைந்தார்–க்கு–ஆயினும்
வீற்று–வழி–அல்லால் வேண்டினும் கைகூடா
தேற்றார் சிறியர் எனல்–வேண்டா நோற்றார்–க்கு ச்
சோற்றுள்ளும் வீழும் கறி

#151
வழங்கல்–உம் துய்த்தல்–உம் தேற்றாதான் பெற்ற
முழங்கு முரசு–உடை–ச்–செல்வம் தழங்கு–அருவி
வேய் முற்றி முத்து உதிரும் வெற்ப அது–அன்று–ஓ
நாய் பெற்ற தெங்கம்பழம்

#152
ஆ–வ்–இன்–கு அரும்–பனி தாங்கிய மாலை–உம்
கோ–வ்–இன்–கு க் கோவலன் என்று உலகம் கூறும்–ஆல்
தேவர்–க்கு மக்கள்–கு என–வேண்டா தீங்கு உரைக்கும்
நா–வ்–இன்–கு நல்குரவு இல்

#153
பூ–ந்–தண்–புனல் புகார் ப் பூமி குறி காண்டல்–கு
வேந்தன் வினையினன் மாந்தர்–ஐ சான்றவன்
கொண்டதனை நாணி மறைத்தல்–ஆல் தன்–கண்–இன்–
கண்டதூஉம் எண்ணி ச் சொலல்

----
proofed and segmented by v.s.r

#154
இஞ்சி–அடைத்து–வைத்து ஏமாந்து–இருப்பினும்
அஞ்சி அகப்படுவர் ஆற்றுதார் அஞ்சி
இருள் புக்கு இருப்பினும் மெய்–ஏ வெரூஉம் புள்
இருள்–இன்–இருந்தும் வெளி

#155
ஆற்ற வினை–செய்தார் நிற்ப பல–உரைத்து
ஆற்றுதார் வேந்தன்–ஐ நோவது சேற்றுள்
வழாஅமை–க்–காத்து–ஓம்பி வாங்கும் எருத்து–உம்
எழாஅமை ச் சாகாடு எழல்

#156
தன்–நலிகிற்பான் தலை–வரின் தான் அவன்–கு ப்
பின்–நலிவான்–ஐ ப் பெறல்–வேண்டும் என்னதூஉம்
வாய்–முன்னது–ஆக வலிப்பினும் போகாது–ஏ
நாய்–பின்னது–ஆக த் தகர்

#157
வலியார்–ஐ க் கண்ட–க்–கால் வாய்–வாளார்–ஆகி
மெலியார்–ஐ மீதூரும் மேன்மை–உடைமை
புலி–கலாம்–கொள்–யானை ப் பூங்–குன்ற–நாட
வலி–அலாம்–தாக்கு வலிது

#158
மறுமை–ஒன்று–உண்டு–ஓ மனப்பட்ட–எல்லாம்
பெறும்–ஆறு–செய்ம்மின் என்பார்–ஏ நறு–நெய்–உள்
கட்டி அடை–ஐ க் களைவித்து கண்–செரீஇ
இட்டிகை தீற்றுபவர்

#159
அறம்–செய்பவன்–கு–உம் அறவுழி நோக்கி
திறம் தெரிந்து செய்த–க்–கால் செல்வுழி நன்று–ஆம்

proofed and segmented by v.s.r

புறம்–செய்ய செல்வம் பெருகும் அறம்–செய்ய
அல்லவை–நீங்கிவிடும்

#160
வருவாய் சிறிது எனினும் வைகலும் ஈண்டின்
பெரு–வாய்த்து–ஆ நிற்கும்–பெரிதும் ஒருவாறு
ஒளி ஈண்டி நின்றூல் உலகம் விளக்கும்
துளி ஈண்டில் வெள்ளம் தரும்

#161
இனி யாரும்–இல்லாதார் எம்மின்–பிறர்–யார்
தனியேம்–யாம் என்று ஒருவர்–தாம்–மடியல்–வேண்டா
முனிவு–இலர்–ஆகி முயல்க முனியாதார்
முன்னியது–எய்தாமை–இல்

#162
கூஉய்–க்–கொடுப்பது–ஒன்று இல் எனினும் சார்ந்தார்–க்கு த்
தூஉய் ப் பயின்றூர்–ஏ துன்பம் துடைக்கிற்பார்
வாய்ப்ப த் தான் மாழ்கிய–க்–கண்ணும் பெருங்–குதிரை
யாப்பு–உள் வேறு–ஆகிவிடும்

#163
தோற்றம் பெரிய நசையினூர் அ–ந்–நசை
ஆற்றுதவர்–ஐ அடைந்து ஒழுகல் ஆற்றின்
கயல்–புரை–உண்கண் கனங்குழாய் அஃது–ஆல்
உயவு–நெய்–உள் குளிக்கும்–ஆறு

#164
செறல்–இன் கொலே–புரிந்து சேண்–உவப்பர்–ஆகி
அறிவு–இன் அருள்–புரிந்து செல்லார் பிறிது–இன்–
உயிர் செகுத்து ஊன்–துய்த்து–ஒழுகுதல்–ஓம்பார்
தயிர் சிதைத்து மற்றெென்று அடல்

----
proofed and segmented by v.s.r

#165
மறு-மனத்தான்-அல்லாத மா-நலத்த-வேந்தன்
உறு-மனத்தான்-ஆகி ஒழுகின் தெறு-மனத்தார்
பாயிரம் கூறி ப் படை-தொக்கால் என்-செய்ப
ஆயிரம்-காக்கை-க்கு ஓர்-கல்

#166
தோற்றத்தால்-பொல்லார் துணை-இலார் நல்கூர்ந்தார்
மாற்றத்தால்-செற்றார் என வலியார் ஆட்டிய-க்-கால்
ஆற்றாது அவர் அழுத கண்ணீரவை அவர்-க்கு க்
கூற்றம்-ஆய் வீழ்ந்து-விடும்

#167
உடுக்கை மருந்து உறையுள் உண்டி-ஓடு இன்ன
கொடுத்து குறை-தீர்த்தல்-ஆற்றி விடுத்து இன்-சொல்
ஈயாமை என்ப எருமை எறிந்து ஒருவர்
காயக்கு உலோபிக்குமாறு

#168
ஓர்த்த-கருத்து-உம் உலகு-உம் உணராத
மூர்க்கன்-கு உறுதி மொழியற்க மூர்க்கன் தான்-
கொண்டது-ஏ-கொண்டு-விடான்-ஆகும் ஆகாது-ஏ
உண்டது நீலம் பிறிது

#169
கரப்பு உடையார் வைத்த கடை-உம் உதவா
துரப்பு உடைய மன்னர்க்கு-ஏ துப்புரவு அது-அல்லால்
நிரப்பிடும்பை-மிக்கார்-க்கு உதவ ஒன்று ஈதல்
சுரத்திடை த் தீர-ப்-பெயல்

#170
உரிஞ்சி-நடப்பார்-ஐ உள்-அடி நோவ
நெருஞ்சி-உம் செய்வது-ஒன்று-இல்லை செருந்தி

இருங்–கழி த் தாழும் எறி–கடல்–தண்–சேர்ப்ப
பெரும்–பழி–உம் பேணுதார்–க்கு இல்

#171
மாரி–ஒன்று–இன்றி வறந்திருந்த–காலத்தும்
பாரி–மடமகள் பாண்மகன்–கு நீர்–உலே–உள்
பொன் திறந்து கொண்டு புகா–வ்–ஆக நல்கினுள்
ஒன்று–உறு–முன்றில்–ஒ–இல்

#172
உறு–மகன்–ஆக ஒருவன்–ஐ நாட்டி
பெறு–மாற்றம்–இன்றி பெயர்த்து–ஏ ஒழிதல்
சிறுமை–க்கு அமைந்தது–ஓர்–செய்கை அது–வ்–ஏ
குறுமக்கள் காவு–நடல்

#173
அல்லது செய்வார் அரும்–பொருள் ஆக்கத்தை
நல்லது செய்வார் நயப்ப–வ்–ஒ ஒல்–ஒலி–நீர்
பாய்வது–ஏ போலும் துறைவ கேள் தீயன
ஆவது–ஏ போன்று கெடும்

#174
யாம்–தீய–செய்த மலே மறைத்தது என்று எண்ணி
தாம்–தீயார் தம்–தீமை தேற்றுர்–ஆல் ஆம்பல்
மண–இல் கமழும் மலி–திரை–ச்–சேர்ப்ப
கணே–இல்–உம்–கூரிய–வ்–ஆம்–கண்

#175
வேளாண்மை செய்து விருந்து–ஓம்பி வெஞ்–சமத்து
வாளாண்மை–ஆன்–உம் வலியர்–ஆய் தாளாண்மை
தாழ்க்கும் மடி–கோள்–இலர்–ஆய் வருந்தாதார்
வாழ்க்கை திருந்துதல்–இன்று

----
proofed and segmented by v.s.r

#176
உரைத்தவர் நா-வ்-ஓ பருந்து எறியாது என்று
சிலைத்து எழுந்து செம்மாப்பவர்-ஏ மலைத்தால்
இழைத்தது இகவாதவர்-ஐ க் களற்றி
பலி-ப்-புறத்து உண்பர் உணூ

#177
களமர்-பலரானும் கள்ளம் படினும்
வளம்-மிக்கார் செல்வம் வருந்தா விளை நெல்
அரிநர் அணை திறக்கும் ஊர அறும்-ஓ
நரி நக்கிற்று என்று கடல்

#178
ஆண்-தகை-மன்னர்-ஐ ச் சேர்ந்தார் தாம்-அலவுறினும்
ஆண்டு ஒன்று வேண்டுதும் என்பது உரையற்க
பூண்-தகு-மார்ப பொருள்-தக்கார் வேண்டாமை
வேண்டியது-எல்லாம் தரும்

#179
யாவரேயானும் இழந்த-பொருள்-உடையார்
தேவர்-ஏ-ஆயினும் தீங்கு ஓர்ப்பர் பாவை
பட த் தோன்றும் நல்லாய் நெடு-வேல் கெடுத்தான்
குடத்துள்ளும் நாடிவிடும்

#180
வெள்ள-மாண்பு-எல்லாம் உடைய தமர் இருப்ப
உள்ள-மாண்பு-இல்லா-ஒருவர்-ஐ த் தெள்ளி
மறை-க்-கண் பிரித்து அவர்-ஐ மாற்றுது ஒழிதல்
பறை-க்-கண் கடிப்பு-இடுமாறு

#181
வெற்றி-வேல்-வேந்தன் வியங்கொண்டால் யாம் ஒன்றும்
பெற்றிலேம் என்பது பேதைமை-ஏ மற்று அதன்-ஐ

ஐயம்–இலர்–ஆகி ச் செய்க அது–அன்று–ஓ
செய்க–என்றான் உண்க–என்னும்–ஆறு

#182
கொழித்து க் கொள–ப்–பட்ட நண்பினவர்–ஐ ப்
பழித்து ப் பலர்–நடுவண் சொல்லாடார் என்–கொல்
விழித்து–அலரும்–நெய்தல் துறைவ உரையார்
இழித்தக்க காணின் கனா

#183
வளமை–உம் தேசு–உம் வலி–உம் வனப்பு–உம்
இளமை–உம் இற்பிறப்பும் எல்லாம் உள–வ்–ஆ
மதித்து அஞ்சி மாறும் அஃது–இன்மை–ஆல் கூற்றம்
குதித்து உய்ந்து அறிவார்–ஓ–இல்

#184
பொல்லாத–சொல்லி மறைந்து ஒழுகும் பேதை தன்–
சொல்–ஆல்–ஏ தன்னை–த்–துயர்–ப்–படுக்கும் நல்லாய்
மணல்–உள் முழுகி மறைந்து கிடக்கும்
நுணல்–உம் தன்–வாய்–ஆல் கெடும்

#185
அகத்தால் அழிவு பெரிது–ஆய–க்–கண்ணும்
புறத்தால் பொலிவுறல்–வேண்டும் எனைத்தும்–
படுக்கை–இலர்–ஆய–க்–கண்ணும் உடுத்தார்–ஐ
உண்டி வினவுவார் இல்

#186
கற்றது–ஒன்று இன்றி–விடினும் கருமத்தை
அற்றம் முடிப்பான் அறிவு–உடையான் உற்று இயம்பும்
நீத்த–நீர்–ச்–சேர்ப்ப இளையான்–ஏ–ஆயினும்
மூத்தான்–ஏ ஆடுமகன்

proofed and segmented by v.s.r

#187
செருக்கு–உடை–மன்னர்–இடை ப் புக்கு அவர்–உள்
ஒருத்தன்–கு உதவாத சொல்லின் தனக்கு த்
திருத்தல்–உம்–ஆகாது தீது–ஆம் அது–வ்–ஏ
எருத்து–இடை வைக்கோல் தினல்

#188
இம்மை–ப்–பழி–உம் மறுமை–க்கு ப் பாவம்–உம்
தம்மை ப் பிரியார் தமர் போல் அடைந்தார்–இன்
செம்மை ப் பகை கொண்டு சேராதார் தீயர்–ஓ
மைம்மை–ப்–பின் நன்று குருடு

#189
எய்தா நகை–ச்–சொல் எடுத்து உரைக்க–ப்–பட்டவர்
வைதார்–ஆ–க்–கொண்டு–விடுவர்–மன் அஃது–ஆல்
புனல்–பொய்கை–ஊர விளக்கு எலி கொண்டு
தனக்கு நோய் செய்துவிடல்

#190
தூய்மை–மனத்தவர் தோழர்–மனை–அகத்து–உம்
தாம்–ஏ–தமியர் புகல்–வேண்டா தீமை–ஆன்
ஊர்–மிகின் இல்லை–கரி–ஏ ஒலித்து–உடன்–
நீர்–மிகின் இல்லை–சிறை

#191
பண்டு உருத்து ச் செய்த பழ–வினை வந்து எம்மை
இன்று–ஒறுக்கின்றது என நினையார் துன்புறுக்கும்
மேவலர்–ஐ நோவது–என் மின்–நேர்–மருங்குலாய்
ஏவலாள் ஊர்–உம் சுடும்

#192
கற்று–ஆற்றுவார்–ஐ க் கறுப்பித்து கல்லாதார்
சொல் தாற்று–க்–கொண்டு சுனைத்து எழுதல் எற்று–எனின்

தானும் நடவான் முடவன் பிடி–ப்–பூணி
யானை–ஒடு ஆடல் உறவு

#193
தீ–ப்–பால் வினை–இன்–ஐ த் தீரவும்–அஞ்சார்–ஆய் க்
காப்பார்–ஏ–போன்று உரைத்த பொய் குறளை ஏய்ப்பார்–
முன்
சொல்–ஒடு ஒருப்படார் சோர்வு–இன்றி மாறுப–வ்–ஏ
வில்–ஒடு–காக்கை–ஏ–பொன்று

#194
நெடுங்–காலம் வந்தார் நெறி–இன்மை கண்டு
நடுங்கி பெரிதும்–நலிவார் பெரியர்
அடும்பு–ஆர்–அணி–கானல்–சேர்ப்ப கெடும்–ஏ
கொடும்பாடு–உடையான் குடி

#195
நீர்த்து–அன்று ஒருவர் நெறி–அன்றி க் கொண்ட–க்–கால்
பேர்த்து த் தெருட்டல் பெரியார்–க்கு–உம்–ஆகாது–ஏ
கூர்த்த–நுண்–கேள்வி அறிவு–உடையார்–க்கு–ஆயினும்
ஓர்த்தது இசைக்கும் பறை

#196
புரை–இன்றி நட்டார்–க்கு நட்டார் உரைத்த
உரை–உம் பொருள்–முடிவு–உம் ஒன்று–ஆல் உரை பிறிது
கொண்டு எடுத்து க் கூறல் கொடுங்–கழி–த்–தண்–சேர்ப்ப
ஒன்று எற்றி வெண்–படை–க்–கோள் ஒன்று

#197
பட்ட–வகை–ஆல் பலர்–உம் வருந்தாமல்
கட்டு–உடைத்து–ஆக க் கருதிய நல்–அறம்
முட்டு–உடைத்து–ஆகி இடை–வீழ்ந்து ஒழிதல்–இன்
நட்டு–அறன்–ஆதல்–ஏ நன்று

#198
இறப்ப எமக்கு ஈது இளிவரவு என்னுர்
பிறப்பு–இன்–சிறியார்–ஐ ச் சென்று பிறப்பு–இன்–ஆல்
சாலவும்–மிக்கவர் சார்ந்து அடைந்து வாழ்ப–வ்–ஏ
தால–அடைக்கலம்–ஏ–போன்று

#199
தக்கம் இல் செய்கை ப் பொருள் பெற்றுல் அ–ப்–பொருள்
தொக்க–வகை–உம் முதல்–உம் அது–ஆனுல்
மிக்க–வகை–ஆல் அறம் செய் என வெகுடல்
அக்காரம்–பால்–செருக்குமாறு

#200
உடை–ப்–பெருஞ்–செல்வத்து உயர்ந்த–பெருமை
அடக்கம்–இல்–உள்ளத்தன்–ஆகி நடக்கை–இன்
ஒள்ளியன்–அல்லான்–மேல் வைத்தல் குரங்கு–இன்–கை க்
கொள்ளி கொடுத்து–விடல்

#201
மெய்ம்மை–ஏ–நின்று மிக–நோக்க–ப்–பட்டவர்
கை–ம்–மேலே–நின்று கறுப்பன செய்து ஒழுகி
பொய்–ம்–மேலே–கொண்டு அ–வ்–இறைவன் கொன்றுர்
குறைப்பர்
தம்–மேலே வீழ ப் பனை

#202
மிக்க–பழி பெரிதும்–செய்த–க்–கால் மீட்டு அதற்கு த்
தக்கது அறியார் தலைசிறத்தல் எக்கர்
அடும்பு அலரும் சேர்ப்ப அகலுள்–நீர்–ஆல்–ஏ
துடும்பல் எறிந்து–விடல்

#203
சுட்டி ச் சொல-ப்-படும் பேர்-அறிவினர்-கண்ணும்
பட்ட இழுக்கம் பல-ஆனல் பட்ட
பொறி-இன்-வகைய-கருமம் அதனல்
அறிவு-இன்-ஐ ஊழ்-ஏ அடும்

#204
கன்றி-முதிர்ந்த கழிய-ப்-பல்-நாள் செயினும்
என்றும் சிறியார்-கண் என்னுனும் தோன்றது-ஆம்
ஒன்றய்விடினும் உயர்ந்தார்-ப்-படும்-குற்றம்
குன்று-இன்-மேல் இட்ட விளக்கு

#205
ஆஅய் வளர்ந்த அணி-நெடும்-பெண்ணை-ஐ
ஏஎய் இரவு-எல்லாம் காத்தாலும் வாஅய் ப்
படல்-பாலார்-கண்-ஏ படும்-ஏ பொறி-உம்
தொடல்-பாலார்-கண்-ஏ தொடும்

#206
முறை-தெரிந்து செல்வர்-க்கு-உம் நல்கூர்ந்தவர்-க்கு-உம்
இறை திரியான் நேர்-ஒத்தல்-வேண்டும் முறை-திரிந்து
நேர்-ஒழுகான்-ஆயின் அது-வ்-ஆம் ஒரு-பக்கம்
நீர்-ஒழுக பால்-ஒழுகும்-ஆறு

#207
அறிவு-அன்று அழகு-அன்று அறிவதூஉம்-அன்று
சிறியர்-எனற்பாடு-உம் செய்யும் எறி-திரை
சென்று-உலாம்-சேர்ப்ப குழுவத்தார் மேயிருந்த-
என்று ஊடு அறுப்பினும் மன்று

#208
இல்வாழ்க்கையான்-உம் இலிங்கான்-உம் மேற்கொள்ளார்
நல்-வாழ்க்கை போக நடுவு-நின்று எல்லாம்

ஒருதலை–ஆ ச் சென்று துணியாதவர்–ஏ
இரு–தலை–உம் கா க் கழிப்பார்

#209
முது–மக்கள்–அன்றி முனி–தக்கார் ஆய
பொது–மக்கள் பொல்லா–ஒழுக்கம்–அது மன்னும்–
குன்றத்து வீழும் கொடி–அருவி–நல்–நாட
மன்றத்து மையல் சேர்ந்தற்று

#210
தாம் அகத்தான்–நட்டு தமர் என்று ஒழுகிய–க்–கால்
நாண்–அகத்து–தாம்–இன்றி நன்கு–ஒழுகார்–ஆபவேல்
மான்–அமர்–க்–கண்ணி மறந்தும்–பரியலர்–ஆல்
கானகத்து உக்க நிலா

#211
உழந்ததூஉம் பேணூர் ஒறுத்தமை கண்டும்
விழைந்தார்–போல் தீயவை பின்னர்–உம்–செய்தல்
தழங்–கண் முழவு இயம்பும் தண்–கடல்–சேர்ப்ப
முழம்–குறைப்ப ச் சாண்–நீளும்–ஆறு

#212
உலப்பு இல் உலகத்து உறுதி–ஏ நோக்கி க்
குலைத்து அடக்கி நல்–அறம் கொள்ளார் க் கொளுத்தல்
மலைத்து அழுது உண்ணு–க்–குழவி–ஐ த் தாயர்
அலைத்து ப் பால்–பெய்து–விடல்

#213
சேர்ந்தார் ஒருவர்–ஐ ச் சேர்ந்து ஒழுக–ப்–பட்டவர்
தீர்ந்தார்–ஆ க் கொண்டு தெளியினும் தேர்ந்தவர்–க்கு ச்
செல்லாமை காணு–க்–கால் செல்லும்–வாய் என்–உண்டாம்
எல்லாம்–பொய் அட்டூண்–ஏ வாய்

#214
நீறு—ஆர்ந்தும் ஒட்டா நிகர்—இல்—மணி—ஏ—போல்
வேறு—ஆக த் தோன்றும் விளக்கம்—உடைத்து—ஆகும்
தாறு—ப்—படினும் தலைமகன்—தன்—ஒளி
நூறுயிரவர்—க்கு—நேர்

#215
சிறந்து நுகர்ந்து ஒழுகும் செல்வம்—உடையார்
அறம் செய்து அருள்—உடையர்—ஆதல் பிறங்கல்
அமை—ஒடு வேய் கலாம் வெற்ப அது—வ்—ஏ
சுமை—ஒடு மேல்—வைப்பு—ஆம்—ஆறு

#216
அடர்ந்து வறியர்—ஆய் ஆற்றுத—போழ்து—உம்
இடம்—கண்டு அறிவாம் என்று எண்ணி இராஅர்
மடம் கொண்ட சாயல் மயில்—அன்னாய் சான்றோர்
கடம் கொண்டு—உம் செய்வர் கடன்

#217
ஈட்டிய—ஒண்—பொருள் இல் எனினும் ஒப்புரவு
ஆற்றும் குடி—ப்—பிறந்த சான்றவன் ஆற்றவும்
போற்ற—ப்—படாது—ஆகி புல்—இன்றி மேயினும்
ஏற்று—க்—கன்று ஏறு—ஆய்—விடும்

#218
அடுத்து ஒன்று இரந்தான்—கு ஒன்று ஈந்தான்—ஐ
கொண்டான்
படுத்து ஏழை—ஆம் என்று போகினும் போக
அடுத்து—ஏறு—அல்—ஐம்பாலாய் யாவர்க்கே—ஆனும்
கொடுத்து—ஏழை—ஆயினர்—இல்

#219
திரி—உம் இடிஞ்சில்—உம் நெய்—உம் சார்வு—ஆக
எரியும் சுடர் ஓர்—அனைத்து—ஆல் தெரியும்—கால்

சார்வு அற ஓடி ப் பிறப்பு—அறுக்கும்—அஃது—ஏ—போல்
நீர் அற நீர் ச் சார்வு அறும்

#220
உறுகண்—பல—உம் உணராமை கந்து—ஆ
தறுகண்மை—ஆகாது—ஆம் பேதை தறுகண்
பொறி—ப்—பட்ட—ஆறு—அல்லால் பூணாது என்று எண்ணி
அறிவு—அச்சம் ஆற்ற—ப்—பெரிது

#221
முன்னும் ஒரு—கால் பிழைப்பு ஆன்றோர் ஆற்றவும்
பின்னும் பிழைப்ப ப் பொறுப்ப—வ்—ஓ இன்—இசை
யாழ்—இன்—வண்டு—ஆர்க்கும் புனல்—ஊர ஈனும்—ஓ
வாழை இரு—கால் குலை

#222
தொடி—த்—தோள்—மடவார் துணை—முலை—ஆகம்
மடுத்து அவர்—மார்பு—இல் மகிழ்நன் மடுப்ப
நெறி—அல்ல—சொல்லல்—நீ பாண அறி—துயில்—
ஆற்க்கும்—எடுப்பல்—அரிது

#223
ஆணம்—உடைய அறிவினர்—தம்—நலம்
மாணும் அறிவினவர்—ஐ த் தலைப்படுத்தல்
மான்—அமர்—க்—கண்ணாய் மறம்—கெழு மா—மன்னர்
யானை—ஆல் யானை யாத்தற்று

#224
தருக்கி ஒழுகி த் தகவு—அல்ல செய்தும்
பெருக்க—மதித்த—பின் பேணாத செய்தும்
கரப்பு—உடை—உள்ளம் கனற்றுபவர்—ஏ
செருப்பு—இடை ப் பட்ட பரல்

#225
விடலைமை செய்ய வெருண்டு அகன்று நில்லாது
உடல்–அறு–மன்னர் உவப்ப ஒழுகின்
மடல்–அணி–பெண்ணை–மலி–திரை–ச்–சேர்ப்ப
கடல் படா–எல்லாம் படும்

#226
செயிர் அறு செங்கோல் சின–வேந்தன் செய்கை
பயிர்–அறு–பக்கத்தார் கொள்வர் துகிர்–புரையும்–
செவ்–வாய் மணி–முறுவல் சின்மொழி செய்தான்–ஐ
ஒவ்வாத பாவை–ஓ–இல்

#227
புரைய–க்–கலந்தவர்–கண்ணும் கருமம்
உரை–இன்–வழுவாது உவப்ப–வ்–ஏ–கொள்க
வரையக–நாட விரையின் கருமம்
சிதையும் இடர்–ஆய்விடும்

#228
கற்றுர்–பலர்–ஐ த் தன்–கண்–ஆக–இல்லாதான்
உற்று–இடர்–ப்–பட்ட–பொழுது–இன்–கண் தேற்றம்
மரை–ஆ துணை–பயிரும் மா–மலை–நாட
சுரை யாழ்–நரம்பு அறுத்தற்று

#229
நயவர நட்டு ஒழுகுவார்–உம் தாம்–கேட்டது
உயவாது ஒழிவார் ஒருவர்–உம் இல்லை
புயல்–அமை–கூந்தல் பொலந்தொடீஇ சான்றோர்
கயவர்–க்கு உரையார் மறை

#230
மனம்–கொண்ட–க்–கண்ணும் மருவு–இல செய்யார்
கனம்–கொண்டு–உரைத்தவை காக்க–வ்–ஏ–வேண்டும்

சனங்கள்–உவப்பன செய்யா–வ்–உம்–செய்க
இனம் கழு–ஏற்றினார் இல்

#231
தார் ஏற்ற நீள்–மார்பு–இன் தம்–இறைவன் நோக்கிய–க்–கால்
போர் ஏற்றும் என்பார் பொது–ஆக்கல்–வேண்டும்–ஓ
யார்–மேற்று–ஆ க் கொள்ளினும் கொண்மகை காணும்–கால்
ஊர்–மேற்று அமணர்–க்கு–உம் ஓடு

#232
தமர்–ஏ–உம் தம்மை ப் புகழ்ந்து உரைக்கும்–போழ்து–இன்
அமராததனை அகற்றல்–ஏ–வேண்டும்
அமை ஆரும் வெற்ப அணியார்–ஏ தம்மை
தம–வ்–ஏ–உம் கொள்ளா க் கலம்

#233
ஆம்–ஆல்–ஓ என்று பெரியார்–ஐ முன்–நின்று
தாம்–ஆ ச் சிறியார் தறுகண்மை செய்து ஒழுகல்
போம்–ஆறு அறியா புலன் மயங்கி ஊர் புக்கு
சாம் மா–கண் காணாதாவாறு

#234
தீயன–அல்ல செயினும் திறல்–வேந்தன்
காய்வன செய்து ஒழுகார் கற்று–அறிந்தார் காயும்
புலி–முன்னர் ப் புல்வாய்–க்கு ப் போக்கு இல் அது–வ்–ஏ
வலி–முன்னர் வை–ப்–பாரம் இல்

#235
சிறிது–ஆய–கூழ் பெற்று செல்வர்–ஐ ச் சேர்ந்தார்
பெரிது–ஆய–கூழ்–உம் பெறுவர் அரிது–ஆம்–
இடத்து–உள் ஒருவன் இருப்புழி–ப்–பெற்றால்
கிடப்புழி–உம்–பெற்றுவிடும்

#236
இனியார்—ஐ உற்ற இடர் தீர் உபாயம்
முனியார் செயினும் மொழி—ஆல் முடியா
துனி—ஆல் திரை உலாம் தூங்கு—நீர்—ச்—சேர்ப்ப
பனி—ஆல் குளம்—நிறைதல் இல்

#237
முயறல்—ஏ—வேண்டா முனிவரையானும்
இயல்பு—இன்னர் என்பது இனத்தான்—அறிக
கயல்—இகல்—உண்கண்ணாய் கரியவர்—ஓ—வேண்டா
அயல் அறியா அட்டூண்—ஓ இல்

#238
நா—வ்—இன் இரந்தார் குறை அறிந்தும் தாம்—உடைய
மா—வினை மாண ப் பொதிகிற்பார் தீ—வினை
அஞ்சில்—என் அஞ்சாவிடில்—என் குருட்டு—க்—கண்
துஞ்சில்—என் துஞ்சா—க்—கால்—என்

#239
உற்றால் இறைவன்—கு உடம்பு கொடுக்கிற்பான்
மற்றவன்—கு ஒன்றார்—ஓடு ஒன்றும்—ஓ தெற்ற
முரண் கொண்டு மாறு—ஆய உண்ணும்—ஓ உண்ணா
இரண்டு—ஏறு ஒரு—துறை—இல் நீர்

#240
மறுஅதவன்—உம் பலர் ஒன்று இரந்தால்
பெறுஆன் பேதுறுதல் எண்ணி பொறுஅன்
கரந்து உள்ளதூஉம் மறைக்கும் அதனால்
இரந்தூண்—கு ப் பன்மை—ஓ—தீது

#241
மொய்—கொண்டு எழுந்த அமரகத்து மாற்றார்—வாய் ப்

பொய்-கொண்டு அறை-போய் த் திரிபவர்-க்கு என்-கொலாம்
மை-உண்டு அமர்த்த கண் மாணிழாய் சான்றவர்
கை உண்டும் கூறுவர் மெய்

#242
பொருத்தம் அழியாத பூன்-தண்-தார் மன்னர்-
அருத்தம் அடி-நிழலார்-ஐ வருத்தாது
கொண்டார்-உம்-போலாது-ஏ கோடல் அது-அன்று-ஓ
வண்டு-தாது-உண்டுவிடல்

#243
கற்று அறிந்தார் கண்ட அடக்கம் அறியாதார்
பொச்சாந்து தம்மை ப் புகழ்ந்து உரைப்பர் தெற்ற
அறை-கல்-அருவி அணி-மலை-நாட
நிறை-குடம் நீர்-தளும்பல் இல்

#244
தெரிவு-உடையார்-ஓடு தெரிந்து உணர்ந்து நின்றூர்
பரியார்-இடை ப் புகார் பண்பு அறிவார் மன்ற
விரியா இமிழ்-திரை வீங்கு-நீர்-ச்-சேர்ப்ப
அரிவார்-ஐ க் காட்டார் நரி

#245
தம்-தொழில் ஆற்றும் தகைமையார் செய்வன
வெந்-தொழிலர்-ஆய-வெகுளிகள்-கு க் கூடும்-ஓ
மைந்து-இறைகொண்ட-மலை-மார்ப ஆகும்-ஓ
நந்து-உழுத-எல்லாம் கணக்கு

#246
நினைத்தது-இது என்று அ-ந்-நீர்மை-ஐ ப் பார்த்து
மனத்தது அறிந்து ஈவார் மாண்டார் புனத்த
குடிஞை இரட்டும் குளிர்-வரை-நாட
கடிஞை-உள் கல்-இடுவார் இல்

#247
தம்–தீமை–இல்லவர் நட்டவர்–தீமை–ஐ–உம்
எம்–தீமை என்று–ஏ உணர்ப–தாம் அம்–தண்–
பொரு–திரை வந்து உலாம் பொங்கு–நீர் ச் சேர்ப்ப
ஒருவர்–பொறை இருவர்–நட்பு

#248
அம்–கோல்–அவிர்தொடி ஆழியான் ஆயினும்
செங்கோலன்–அல்லா–க்–கால் சேர்ந்தார்–உம்–எள்ளுவர்
வெங்கோன்மை வேந்தர்–கண் வேண்டும் சிறிது–எனினும்
தண்–கோல் எடுப்பும்–ஆம் மொய்

#249
நல்–அவை கண்ட–க்–கால் நா ச் சுருட்டி நன்று–உணரா ப்
புல்–அவை–உள் தம்மை ப் புகழ்ந்து உரைத்தல் புல்லார்–
புடை த் தறுகண் அஞ்சுவான் இல்–உள் வில் ஏற்றி
இடை–க்–கலத்து எய்துவிடல்

#250
தாக்குற்ற–போழ்தில் தமர்–ஏ–போல் நன்கு–உரைத்து
போக்குற்ற–போழ்தில் புறன்–அழீஇ மேன்மை–க்–கண்
நோக்கு–அற்றவர்–ஐ ப் பழித்தல்–என் என்னுனும்
மூக்கு–அற்றதற்கு இல் பழி

#251
கண்டு அறியார்–போல்வர் கெழீஇயின்மை–செய்வார்–ஐ ப்
பண்டு அறிவார்–போலாது தாம்–உம் அவர்–ஏ–ஆய்
விண்டு ஒரீஇ மாற்றி–விடுதல் அது–அன்று–ஓ
விண்டல்–கு விண்டல் மருந்து

#252
ஆற்றூர்–இவர் என்று அடைந்த தமர்–ஐ–உம்
தோற்ற தாம் எள்ளி நலியற்க போற்றுன்

கடை அடைத்து-வைத்து புடைத்த-க்-கால் நாய்-உம்
உடையான்-ஐ க் கௌவிவிடும்

#253
நிலைஇய பண்பு-இலார் நேர்-அல்லர் என்று ஒன்று
உளைய உரையாது உறுதி-ஏ கொள்க
வளை-ஒலி-ஐம்பாலாய் வாங்கி-இருந்து
தொளை எண்ணார் அப்பம் தின்பார்

#254
வன்-சார்பு-உடையர் எனினும் வலி பெய்து
தம்-சார்பு-இலாதார்-ஐ த் தேசு-ஊன்றல்-ஆகும்-ஓ
மஞ்சு சூழ் சோலை மலை-நாட யார்க்கானும்
அஞ்சுவார்-க்கு இல்லை அரண்

#255
சொல்லாமை நோக்கி க் குறிப்பு-அறியும்-பண்பு-இன் தம்-
இல்லாள்-எ வந்த விருந்து-ஓம்பி செல்வத்து
இடர்-இன்றி ஏமார்ந்திருந்தார்-ஏ என்றும்
கடல்-உள் துலாம்-பண்ணினர்

#256
மாணா-ப்-பகைவர்-ஐ மாறு ஒறுக்கல்லாதார்
பேணாது உரைக்கும் உரை கேட்டு உவந்தது-போல்
ஊண் ஆர்ந்து உதவுவது-ஒன்று இல் எனினும் கள்-இன்-ஐக்
காணா-க்-களிக்கும் களி

#257
அன்பு அறிந்த-பின்-அல்லால் யார்-யார்-க்க்-உம் தம்-
மறை-ஐ
முன்-பிறர்-க்கு-ஓடி மொழியற்க தின்குறுவான்
கொல்வாங்கு-க்-கொன்ற-பின்-அல்லது உய-க்-கொண்டு
புல்வாய்-வழிப்படுவார் இல்

----
proofed and segmented by v.s.r

#258
விதிப்பட்ட நூல் உணர்ந்து வேற்றுமை-இல்லார்
கதிப்பவர் நூல்-இன்-ஐ க் கை-இகந்தார் ஆகி
பதிப்பட வாழ்வார் பழி-ஆய செய்தல்
மதி-ப்-புறத்து ப் பட்ட மறு

#259
நோக்கி-இருந்தார் இமைக்கும்-அளவு-இன்-கண்
ஒப்ப-ப்-படினும் உணங்கல்-ஐ ப் புள் கவரும்
போற்றி ப் புறந்தந்த-க்-கண்ணும் பொருள்-இன்-ஐ க்
காப்பார்-இன் பார்ப்பார் மிகும்

#260
ஒக்கும்-வகை-ஆல் உடன்-பொரும்-சூது-இன்-கண்
பக்கத்து-ஒருவன் ஒருவன்-பால்-பட்டிருக்கும்
மிக்க-சிறப்பினர்-ஆயினும் தாயர்-க்கு
மக்கள்-உள்-பக்கம்-ஓ-வேறு

#261
மாய்வதன்-முன்னே வகை-ப்-பட்ட நல்-வினை-ஐ
ஆற்வு-இன்றி ச் செய்யாதார் பின்னை வழி நினைந்து
நோய்-காண்-பொழுது-இன் அறம் செய்வார் க் காணுமை
நாய் காணின் கல்-காணு-ஆறு

#262
கருந்-தொழிலர் ஆய கடை-ஆயார் தம்-மேல்
பெரும்-பழி ஏறுவ பேணுர் இரும்-புன்னை
புன்-புலால் தீர்க்கும் துறைவ மற்று அஞ்சாதே
தின்பது அழுவதன்-கண்

#263
அகம்-தூய்மை-இல்லார்-ஐ ஆற்ற-ப்-பெருக்கி
இகந்துழி விட்டு-இருப்பின் அஃது-ஆல் இகந்து

----
proofed and segmented by v.s.r

நினைந்து தெரியான்—ஆய் நீள்—கயத்துள் ஆமை
நனைந்து வா என்று விடல்

#264
கல்வி—அகலம்—உம் கட்டுரை—வாய்பாடு—உம்
கொல்—சின—வேந்தன்—அவை காட்டும் மல்கி
தலை—ப்—பெய்து இழிதரூஉம் தண்—புனல்—நீத்தம்
மலை ப் பெயல் காட்டும் துணை

#265
நனி—அஞ்ச—த்—தக்கவை வந்த—க்—கால் தம்—கண்
துனி அஞ்சார் செய்வது உணர்வார் பனி அஞ்சி
வேழம் பிடி தழூஉம் வேய்—சூழ்—மலை—நாட
ஊழ் அம்பு வீழா நிலத்து

#266
வினை—ப்—பயம்—ஒன்று இன்றி வேற்றுமை கொண்டு
நினைத்து ப் பிறர் பனிப்ப செய்யாமை—வேண்டும்
புன—ப்—பொன்—அவிர்—சுணங்கு—இன் பூ—ங்—கொம்பர்—
அன்னாய்
தனக்கு—இன்னா இன்னா—பிறர்—க்கு

#267
எம்—கண்—ஒன்று—இல்லை எமர்—இல்லை என்று ஒருவர்
தம்—கண் அழிவு தாம்—செய்யற்க எங்கானும்
நன்கு—திரண்டு—பெரிய—வ்—ஆம் ஆற்றவும்
முன்கை—நெடியார்—க்கு த் தோள்

#268
ஆய்ந்த—அறிவினர்—அல்லாதார் புல்லுரை—க்கு க்
காய்ந்து எதிர்—சொல்லுப—வ்—ஓ கற்று அறிந்தார் தீந்—தேன்
முசு க் குத்தி நக்கும் மலை—நாட தம்மை ப்
பசு—க்—குத்தின் குத்துவார் இல்

#269
அருள்–உடையார்–உம் மற்று அல்லாதவர்–உம்
பொருள்–உடையார்–ஐ ப் புகழாதார் இல்லை
பொரு–படை–க்–கண்ணாய் அது–வ்–ஆல் திரு–உடையார்
பண்டம் இருவர் கொளல்

#270
நற்கு–அறிவு–இல்லார்–ஐ நாட்டவும்–ஆகாது–ஏ
சொல்–குறிகொண்டு துடி–பண்ணுறுத்தது–போல்
வெற்பு–அறை–மேல் தாழும் விலங்கு அருவி–நல்–நாட
கற்பறிவு போகா கடை

#271
அறிவு–இன்–ஆல் மாட்சி–ஒன்று இல்லா ஒருவன்
பிறிது–இன்–ஆல் மாண்டது–எவன்–ஆம் பொறியின்
மணி–பொன்–உம் சாந்தம்–உம் மாலை–உம் மற்று இன்ன–
அணி–எல்லாம் ஆடை–இன்–பின்

#272
எல்லை–ஒன்று–இன்றி–ஏ இன்னா–செய்தார்–ஐ–உம்
ஒல்லை–வெகுளார் உலகு–ஆண்டும்–என்பவர்
சொல்லின் வளாஅய் தம்–தாள்–நிழல்–கீழ் க் கொள்ப–வ்–
ஏ
கொல்லை–இல் கூழ்–மரம்–ஏ–போன்று

#273
எண்ண–க்–குறைபடா–ச்–செல்வம்–உம் இற்பிறப்பு–உம்
மன்னர்–உடைய–உடைமை–உம் மன்னர்–ஆல்
இன்னர்–எனல்–வேண்டா இம்மை–க்கு–உம் உம்மை–க்கு–
உம்
தம்மை–உடைமை தலை

#274
செல்வ-த்-துணைமை-உம் தம்-வாழ்நாள்-துணைமை-உம் தாம்-
தெள்ளி-உணரார் சிறிது-இன்-அல் செம்மாந்து
பள்ளி-ப்-பால் வாழார் பதி மகிழ்ந்து வாழ்வார்-ஏ
முள்ளி த் தேன் உண்ணுமவர்

#275
நன்கு-ஒன்று-அறிபவர் நாழி கொடுப்பவர்-க்கு
என்றும் உறுதி-ஏ சூழ்க எறி-திரை
சென்று உலாம் சேர்ப்ப அது-போல நீர்-போயும்
ஒன்று-இரண்டு-ஆம்-வாணிகம் இல்

#276
சொல் எதிர்ந்து தம்மை வழிபட்டு ஒழுகலர்-ஆய்
கல்-எறிந்தாற்போல க் கலாம் தலை-க்-கொள்வார்-ஐ
இல்-இருந்து ஆற்ற முனிவித்தல் உள்-இருந்து
அச்சாணி தாம் கழிக்கும்-ஆறு

#277
புன்சொல்-உம் நன்சொல்-உம் பொய்-இன்று-உணர்கிற்பார்
வன்சொல்-வாழியர்-ஆய் வாழ்தல்-உம்-உண்டாம்-ஓ
புன்சொல் இடர்-ப்-படுப்பது-அல்லால் ஒருவன்-ஐ
இன்சொல் இடர்-ப்-படுப்பது இல்

#278
நாடு அறிய-ப்-பட்ட பெருஞ்-செல்வர் நல்கூர்ந்து
வாடிய-காலத்து-உம் வட்குப-வ்-ஓ வாடி
வலித்து திரங்கி கிடந்து-ஏ-விடினும்
புலி-த்-தலை நாய் மோத்தல் இல்

proofed and segmented by v.s.r

#279
விட்டு க் கருமம்—செய—வைத்த—பின்னர்—உம்
முட்டாது அவர்—ஐ—வியங்கொள—வேண்டும்—ஆல்
தொட்ட—க்—கால் மாழ்கும் தளிர்—மேல்—ஏ நிற்பினும்
கொட்டாமல் செல்லாது உளி

#280
குரைத்து க் கொள—ப்—பட்டார் கோள்—இழுக்கு—ப்—பட்டு
புரைத்து எழுந்து போகினும் போவர் அரக்கு—இல்—உள்
பொய்—அற்ற—ஐவர்—உம் போயினர் இல்லை—ஏ
உய்வதற்கு—உய்யா—இடம்

#281
பொருந்தாதவர்—ஐ ப் பொருது அட்ட—க்—கண்ணும்
இருந்து—அமையார்—ஆகி இறப்ப—வெகுடல்
விரிந்து அருவி—வீழ்தரும்—வெற்ப அது—வ்—ஏ
அரிந்து அரிகால் நீர்—ப்—படுக்கும்—ஆறு

#282
உடையதனை க் காப்பான் உடையான் அது—வ்—ஏ
உடையான்—ஐ க் காப்பதூஉம்—ஆகும் அடையின்
புதல்—கு ப் புலி—உம் வலி—ஏ புலி—க்கு ப்
புதல்—உம் வலி—ஆய்விடும்

#283
ஒற்கப்பட்டு ஆற்றூர் உணர உரைத்த—பின்
நற்செய்கை—செய்வார்—போல் காட்டி நசை அழுங்க
வற்க—என்ற—செய்கை அது—வ்—ஆல் அ—வ்—வாய்—உறை—ப்—
புல் கழுத்து—இல் யாத்து—விடல்

#284
காத்து—ஆற்றுகிற்பார்—ஐ க் கண்டால் எதிர்—உரையார்
பார்த்து—ஆற்றுதார்—ஐ ப் பரியாது மீதூர்தல்

யாத்த தேசு—இல்லார் படை—ஆண்மை நாவிதன்—வாள்
சேப்பிலை—க்கு க் கூர்த்துவிடல்

#285
காப்பான் மடமகள் காப்பான்—கைப்பட்டு—இருந்தும்
மேய்ப்பு—ஆட்டது என்று உண்ணுள்—ஆயினுள் தீ—ப்—புகை—போல்
மஞ்சு—ஆடு—வெற்ப மறைப்பினும் ஆகாது—ஏ
தம்—சாதி மிக்குவிடும்

#286
விரும்பி அடைந்தார்—க்கு—உம் சுற்றத்தவர்—க்கு—உம்
வருந்தும் பசி களையார் வம்பர்—க்கு உதவல்
இரும்—பணை வில்—வென்ற—புருவத்தாய் ஆற்ற க்
கரும்—பனை—அன்னது—உடைத்து

#287
ஒளியார்—ஐ மீதூர்ந்து ஒழுகுவது—அல்லால்
களி—யானை மன்னர்—க்கு—ஓ கைகடத்தல் ஏதம்
துளி உண் பறவை—போல் செவ்வன்—ஓர்ப்பார்—உம்
எளியார்—ஐ எள்ளாதார் இல்

#288
தம்—நடை நோக்கார் தமர்—வந்த—ஆறு அறியார்
செந்—நடை சேரா ச் சிறியார்—போல்—ஆகாது
நின்—நடை—ஆன்—ஏ நட அத்தா நின்—நடை
நின்—இன்று—அறிகிற்பார் இல்

#289
மல்லல்—பெருஞ்—செல்வம் மாண்டவர் பெற்ற—க்—கால்
செல்வுழியும் ஏமாப்ப ச் செய்வது—ஆம் மெல்—இயல்
சென்று ஒசிந்து ஒல்கு நுசுப்பினுய் பைங்—கரும்பு
மென்று—இருந்து பாகு—செயல்

#290
அல்லவை செய்குப அல்லாப்பின் அல்லா-க்-கால்
செல்வது அறிகிலர்-ஆகி ச் சிதைத்து எழுவர்
கல்லா-க்-கயவர் இயற்கை நரி-இன்-கு ஊண்
நல்-யாண்டு-உம் தீ-யாண்டு-உம் இல்

#291
எய்ப்புழி வைப்பாம் என ப் போற்ற-ப்-பட்டவர்
உற்றுழி ஒன்று-க்கு உதவலர்-ஆய் பைத்தொடீஇ
அச்சு இடை-இட்டு த் திரியின் அது-அன்று-ஓ
மச்சு ஏற்றி ஏணி களைவு

#292
வழங்கார் வலி-இலார் வாய்-ச்-சொல்லும் பொல்லார்
உழந்து ஒருவர்-க்கு உற்றுல் உதவல்-உம்-இல்லார்
இழந்தது இல் செல்வம் பெறுதல் அது-வ்-ஏ
பழஞ்-செய் போர்பு ஈன்று-விடல்

#293
தம்மால்-முடிவதனை த் தாம் ஆற்றி ச் செய்கலார்
பின்னை ஒருவர்-ஆல் செய்வித்தும்-என்று-இருத்தல்
செல்-நீர்-அருவி மலை-நாட பாய்ப-வ்-ஓ
வெந்நீர்-உம்-ஆடாதார் தீ

#294
ஒருவன் உணராது உடன்று எழுந்த போர்-உள்
இருவர்-இடை நட்பான் புக்கால் பெரிய
வெறுப்பு-இன்-ஆல் பேர்த்து ச் செறுப்பின் தலை-உள்
குறு-க்-கண்ணி ஆகிவிடும்

#295
சிறப்பு-உடை-மன்னர்-ஐ ச் செவ்வியான் நோக்கி
திறத்தின் உரைப்பார்-க்கு ஒன்று-ஆகாதது-இல்லை

----
proofed and segmented by v.s.r

விறல்–புகழ் மன்னர்–க்கு உயிர்–அன்னரேனும்
புறத்து–அமைச்சு–இன் நன்று அகத்து–க்–கூன்

#296
நூக்கி அவர் வெலினும் தாம் வெலினும் வெஞ்–சமத்து த்
தாக்கி எதிர்ப்படுவர் தக்கவர் அஃது–அன்றி
காப்பு–இன்–அகத்து–இருந்து காய்வார் மிக–உரைத்தல்
யாப்பு–இன்–உள் அட்டிய நீர்

#297
ஒன்று–ஆல் சிறிது–ஆல் உதவுவது–ஒன்று இல்லை–ஆல்
என்று ஆங்கு இருப்பின் இழுக்கம்–பெரிது–ஆகும்
அன்றை ப் பகல்–ஏ–உம் வாழ்கலார் நின்றது
சென்றது பேராதவர்

#298
மானம்–உம் நாண்–உம் அறியார் மதி–மயங்கி
ஞானம்–அறிவார்–இடை ப் புக்கு தாம் இருந்து
ஞானம் விஞஅய் உரைக்கின் நகை–ஆகும்
யானை–ப்–பல் காண்பான் புகல்

#299
உளைய உரைத்து–விடினும் உறுதி
கிளைகள்–வாய் க் கேட்பது நன்று–ஏ விளை வயல்–உள்
பூ மிதித்து புள் கலாம் பொய்கை ப் புனல் ஊர
தாய்–மிதித்த–ஆகா–முடம்

#300
குலத்து–ச்–சிறியார் கலாம்–தணிப்பான்–புக்கு
விலக்குவார் மேலும்–எழுதல் நிலத்து
நிலை அழுங்க–வேண்டி ப் புடைத்த–க்–கால் வெண்–மா த்
தலை–கீழா க் காதிவிடல்

----
proofed and segmented by v.s.r

#301
நோக்கி அறிகல்லா த் தம்-உறுப்பு கண்ணுடி
நோக்கி அறிப அது-வ்-ஏ-போல் நோக்கி
முகன் அறிவார் முன்னம்-அறிப அது-வ்-ஏ
மகன் அறிவு தந்தை அறிவு

#302
சிறிய-பொருள் கொடுத்து ச் செய்த வினை-ஆல்
பெரிய-பொருள் கருதுவார்-ஏ விரி பூ
விராஅம் புனல் ஊர வேண்டு அயிரை இட்டு
வராஅல் வாங்குபவர்

#303
இன்றியமையா இரு-முதுமக்கள்-உம்
பொன்றினமை கண்டும் பொருள்-பொருள்-ஆ-க்-கொள்ப-வ்-ஓ
ஒன்றும் வகை-ஆன் அறம்-செய்க ஊர்ந்து உருள்-இன்
குன்று வழி அடுப்பது இல்

#304
கடம் கொண்ட ஒண்-பொருள்-ஐ க் கைவிட்டு-இருப்பார்
இடம்-கொண்டு தம்மின்-ஏ என்றல் தொடங்கி ப்
பகை-மேற்கொண்டார்-போல கொண்டார் வெகுடல்
நகை-மேலும் கைப்பு-ஆய்-விடும்

#305
உறாஅ-வகையது செய்தார்-ஐ வேந்தன்
பொறாஅன்-போல பொறுத்தால் பொறாஅமை
மேன்-மேலும் செய்து-விடுதல் அது-அன்று-ஓ
கூன்-மேல் எழுந்த குரு

#306
ஒன்னார் அட-நின்ற-போழ்தின் ஒரு-மகன்
தன்னை எனைத்தும் வியவற்க துன்னினர்

நன்மை–இலர்–ஆய்விடினும் நனி–பலர்–ஆம்
பன்மை–இன் பாடு–உடையது இல்

#307
தமர்–ஆல்–உம் தம்மால்–உம் உற்றுல் ஒன்று ஆற்றி
நிகர்–ஆக ச் சென்றுர்–உம்–அல்லர் இவர்–திரை
நீத்த–நீர் த் தண்–சேர்ப்ப செய்தது உவவாதார்–க்கு
ஈத்தது–ஐ–எல்லாம் இழவு

#308
ஆணி–ஆ க் கொண்ட கருமம் பதிற்றியாண்டும்
பாணித்து–ஏ–செய்ப வியங்கொள்ளின் காணி
பயவாமை–ச்–செய்வார்–ஆர் தம்–சாகாடு–ஏ–உம்
உயவாமை–ச்–சேறல்–ஓ–இல்

#309
இடு–குடை–த்–தேர் மன்னர் எமக்கு அமையும் என்று
கடிது அவர் காதலிப்ப தாம் காதல் கொண்டு
முடிதல் எனைத்தும்–உணரா–முயறல்
கடிய–கனைத்து–விடல்

#310
தெரியாதார் சொல்லும் திறன்–இன்மை தீது–ஆ ப்
பரியார் பயன்–இன்மை–செய்து பெரியார் சொல்
கொள்ளாது தாம் தம்மை க் காவாதவர் பிறர்–ஐ க்
கள்ளர்–ஆ ச் செய்குறுவார்

#311
மன்னவன் ஆணை–க்–கீழ் மற்றையார் மீ–க்–கூற்றம்
என்ன–வகை–ஆல் செய–ப்–பெறுப புன்னை ப்
பரப்பு–இல் நீர் தாஅம் படு கடல் தண் சேர்ப்ப
மரத்தின்–கீழ் ஆகா மரம்

#312
முன்–பெரிய நல்–வினை முட்டு–இன்றி ச் செய்யாதார்
பின்–பெரிய செல்வம்–பெறல்–ஆம்–ஓ வைப்பு–ஒடு
இகலி ப் பொருள்–செய்ய எண்ணிய–க்–கால் என்–ஆம்
முதல்–இலார்–க்கு ஊதியம் இல்

#313
தெற்ற ப் பகைவர் இடர்ப்பாடு கண்ட–க்–கால்
மற்றும் கண்ணோடுவர் மேல்மக்கள் தெற்ற
நவைக்கப்படும்–தன்மைத்து–ஆயினும் சான்றோர்
அவை ப் படின் சாவாது பாம்பு

#314
அடைய ப் பயின்றவர் சொல் ஆற்றுவர்–ஆ க் கேட்டால்
உடையது–ஒன்று–இல்லாமை ஒட்டின் படை வென்று
அடைய அமர்த்த–கண் ஆயிழாய் அஃது–ஆல்
இடையன் எறிந்த மரம்

#315
ஊக்கி உழந்து ஒருவர் ஈட்டிய ஒண்–பொருள்–ஐ
நோக்குமின் என்று இகழ்ந்து நொவ்வியார் கை–விடுதல்
போக்கு இல் நீர் தூஉம் பொரு கழி த் தண் சேர்ப்ப
காக்கை–ஐ க் காப்பு–இட்ட–சோறு

#316
தொடுத்த பெரும்–புலவன் சொல்–குறை–தீர
அடுத்தர என்றான்–கு வாழியரோ என்றான்
தொடுத்து இன்னர்–என்னல்–ஓ–வேண்டா கொடுப்பவர்–
தாம்–அறிவர் தம்–சீர்–அளவு

#317
வரை–புரை–வேழத்த வன்–பகை என்று அஞ்சி
உரை–உடை மன்னர்–உள் புக்கு ஆங்கு அவை–உள்

proofed and segmented by v.s.r

நிரை உரைத்து ப் போகாது ஒன்று ஆற்ற த் துணிக
திரை அவித்து ஆடார் கடல்

#318
ஏற்றூர்கள்–கு–எல்லாம் இசை நிற்ப தாம்–உடைய
மாற்றூர் கொடுத்து–இருப்ப வள்ளன்மை மாற்றூர்–ஐ
மண்–பற்றி க் கொள்கிற்கும் ஆற்றலார்–க்கு என்–அரிது–
ஆம்
பெண்–பெற்றூன் அஞ்சான் இழவு

#319
முடிந்ததற்கு இல்லை முயற்சி முடியாது
ஒடிந்ததற்கு இல்லை பெருக்கம் வடிந்து அற
வல்லதற்கு இல்லை வருத்தம் உலகு–இன்–உள்
இல்லதற்கு இல்லை பெயர்

#320
காப்பு–இறந்து–ஓடி கழி–பெருஞ்–செல்வத்தை க்
கோ–ப்–பரியான் கொள்ளின் கொடுத்து–இராது என்–
செய்வர்
நீத்த பெரியார்–க்கு–ஏ–ஆயினும் ஈத்தவை
மேவின் பரிகாரம் இல்

#321
தன்–தூக்கி தன்–துணை–உம்–தூக்கி பயன்–தூக்கி
மற்று–அது கொள்வ மதி–வல்லார் அற்று–அன்றி
யாதானும்–ஒன்று கொண்டு யாதானும்–செய்த–க்–கால்
யாதானும்–ஆகிவிடும்

#322
எம்–கண்–அணையர் என க் கருதின் ஏதம்–ஆல்
தம்–கண்–ஏ–ஆனும் தகவு–இல கண்ட–க்–கால்
வன்கண்ணண்–ஆகி ஒறுக்க ஒறுக்கல்லா
மென்கண்ணன் ஆளான் அரசு

#323
செறிவு–உடை–த்–தார்–வேந்தன் செவ்வி மாறுமல்
அறிவு–உடையார் அவ்வியம்–உம் செய்ப வறிது–உரைத்து
பிள்ளைகள்–ஐ மருட்டும் தாயர் போல் அம்புலி–மேல்–
ஒள்ளிய காட்டாளர்–க்கு அரிது

#324
கொடை–உம் ஒழுக்கம்–உம் கோள்–உள் உணர்வு–உம்
உடையர் என–ப்–பட்டு ஒழுகி பகைவர்–
உடைய மேல்–செல்கிற்கும் ஊற்றம்–இலாதார்
படை–இன் படை–த்–தகைமை நன்று

#325
முன்னை உடையது காவாது இகழ்ந்து–இருந்து
பின்னை அஃது ஆராய்ந்து கொள்குறுதல் இன்–இயற்கை ப்
பைத்து–அகன்ற–அல்குலாய் அஃது–ஆல் அ–வ்–
வெண்ணெய்–மேல்
வைத்து மயில்–கொள்ளும்–ஆறு

#326
அல்–அவை–உள் தோன்றி அலவலைத்து வாழ்பவர்
நல்–அவை–உள் புக்கு இருந்து நா அடங்க கல்வி
அளவு இறந்து மிக்கார் அறிவு எள்ளி க் கூறல்
மிளகு உளு–உண்பான் புகல்

#327
உவப்ப உடன்படுத்தற்கு ஏய கருமம்
அவற்று–அவற்று–ஆம்–துணைய–ஆகி பயத்தான்
வினை முதிரின் செய்தான்–மேல் ஏறும் பனை முதிரின்
தாய் தாள்–மேல்–வீழ்ந்துவிடும்

proofed and segmented by v.s.r

#328
நிலத்தின்—மிகை—ஆம்—பெருஞ்—செல்வம் வேண்டி
நலத்தகு வேந்தர்—உள் நல்லார்—ஐ ச் சார்ந்து
நிலத்து நிலைகொள்ளா க் காலர்—ஏ காணின்
உலக்கை—மேல் காக்கை என்பார்

#329
அடைய அடைந்தார்—ஐ அல்லவை செய்து
கொடை—வேந்தன் கோல்—கொடியன்—ஆகி குடிகள்—மேல்
கூட்டு இறப்ப க் கொண்டு தலையளிப்பின் அஃது—அன்று—ஓ
சூட்டு—அறுத்து வாய்—இல் இடல்

#330
தன்—இன்—வலியான்—ஐ த் தான்—உடையன்—அல்லா—க்—
கால்
என்ன—குறையன் இளையர்—ஆல் மன்னும்
புலி—இன் பெருந்—திறல—ஆயினும் பூசை
எலி—இல்—வழி ப் பெறு பால்

#331
கொடி—த்—திண்—தேர் மன்னர்—ஆல் கூட்டுண்டு வாழ்வார்
எடுத்து—மேல்—கொண்டவர் ஏய—வினை—ஐ
மடித்து ஒழிதல் என்—உண்டாம் மாணிழாய் கள்—ஐ—க்—
குடித்து க் குழைவார்—ஓ இல்

#332
சொல்—தொறும் சோர்வு—படுதல்—ஆல் சோர்வு—இன்றி க்
கற்றொறும் கல்லாதேன் என்று வழி இரங்கி
உற்று ஒன்று சிந்தித்து உழந்து ஒன்று அறியுமேல்
கற்றொறும் தான் கல்லாத—ஆறு

#333
பாற்பட்டு—வாழ்வர் எனினும் குடிகள்—மேல்
மேற்பட்ட—கூட்டு மிகை நிற்றல் வேண்டா—வ்—ஏ

proofed and segmented by v.s.r

கோல்—தலை—ஏ—ஆயினும் கொண்டீக காணும்—கால்
பால்—தலை ப் பால்—ஊறல் இல்

#334
விளக்கு விலை—கொடுத்து—க்—கோடல் விளக்கு த்
துளக்கம்—இன்று என்று அனைத்தும் தூக்கி விளக்கு—
மருள்—படுவது—ஆயின் மலை—நாட என்னை
பொருள்—கொடுத்து க் கொள்ளார் இருள்

#335
பூ—உட்கும்—கண்ணாய் பொறுப்பர் என க் கருதி
யாவர்க்கே—ஆயினும் இன்னா—செயல்—வேண்டா
தேவர்—க்கு—உம் கைகூடா த் திண்—அன்பினார்—க்கு—ஏ—உம்
நோவ—ச்—செயின் நோன்மை இல்

#336
அமையா—இடத்து ஓர்—அரும்—பொருள் வைத்தால்
இமையாது காப்பினும் ஆகா இமையார்—உம்
அ—க்—காலத்து ஓம்பி அமிழ்து—கோட்பட்டமையின்
நல்—காப்பு—இன் தீ—ச்—சிறை—ஏ நன்று

#337
நல்லார் நலத்தை உணரின் அவர்—இன்—உம்
நல்லார் உணர்ப பிறர் உணரார் நல்ல—
மயில் ஆடும் மா—மலை—வெற்ப மற்று என்றும்
அயில்—ஆல்—ஏ போழ்ப அயில்

#338
இரு—கயல்—உண்கண் இளையவள்—ஐ வேந்தன்
தருக என்றால் தன்—ஐயர்—உம் நேரார் செரு அறைந்து
பாழி த் தோள் வட்டித்தார் காண்பாம் இனிது—அல்லால்
வாழைக்காய் உப்பு—உறைத்தல் இல்

proofed and segmented by v.s.r

#339
விழு-த்-தொடையர்-ஆகி விளங்கி தொல்-வந்தார்
ஒழுக்கு-உடையர்-ஆகி ஒழுகல் பழ-த்-தெங்கு
செய்-த்-தலை வீழும் புனல் ஊர அஃது-ஏ நல்-
நெய்-த்-தலை ப் பால்-உக்குவிடல்

#340
ஓரும் ஒருவர் ஒருவர்-தம்-உள்ளத்தை த்
தேரும் திறம் அரிது-ஆல் தேமொழீஇ ஆரும்-
குல-க்-குல-வண்ணத்தர்-ஆகுப ஆங்கே
புல-ப்-புல-வண்ணத்த-புள்

#341
தாம்-ஏ-உம் தம்மை ப் புறந்தர ஆற்றுதார்
வாம்-மான்-தேர் மன்னர்-ஐ க் காய்வது எவன்-கொலோ
ஆமா-உகளும்-அணி-வரை-வெற்ப கேள்
ஏமாரார் கோங்கு ஏறினர்

#342
சிறந்த தம்-சுற்றம்-உம் செய்-பொருள்-உம் நீக்கி
துறந்தார் தொடர்ப்பாடு கோடல் கறங்கு அருவி
ஏனல்-வாய் வீழும் மலை-நாட அஃது-அன்று-ஓ
யானை போய் வால்-போகா-ஆறு

#343
முழவு ஒலி முந்நீர்-முழுது-உடன்-ஆண்டோர்
விழவு-ஊர்-இல் கூத்து-ஏ-போல் வீழ்ந்து அவிதல் கண்டும்
இழவு என்று ஒரு-பொருள் ஈயாதான் செல்வம்
அழகு-ஒடு கண்-இன் இழவு

#344
இரப்பவர்-க்கு ஈய க் குறைபடும் என்று எண்ணி
கரப்பவர் கண்டறியார்-கொல்லோ பரப்பு-இல்

proofed and segmented by v.s.r

துறை த் தோணி நின்று உலாம் தூங்கு-நீர்-ச்-சேர்ப்ப
இறைத்தோறும் ஊறும் கிணறு

#345
பல்லார் அவை-நடுவண் பாற்பட்ட-சான்றவர்
சொல்லார் ஒருவர்-ஐ-உம் உள்-ஊன்ற பல்-ஆ-
நிரை-ப்-புறம் காத்த நெடியோன்-ஏ-ஆயினும்
உரைத்தால் உரை பெறுதல் உண்டு

#346
இம்மை த் தவம்-உம் அறம்-உம் என இரண்டும்
தம்மை உடையார் அவற்றை ச் சலம்-ஒழுகல்
இம்மை ப் பழி ஏயும் அன்றி மறுமை-உம்
தம்மை த் தாம் ஆர்க்கும் கயிறு

#347
துன்னி இருவர் தொடங்கிய மாற்றத்தில்
பின்னை உரைக்கப்படற்பாலான் முன்னி
மொழிந்தால் மொழி-அறியான்-கூறல் முழந்தாள்
கிழிந்தான்-ஐ மூக்கு-ப்-பொதிவு

#348
பேர்-உலை-உள்-பெய்த-அரிசி-ஐ வெந்தமை
ஓர்-அவிழ்-இன்-ஆல்-ஏ உணர்ந்தாங்கு யார்-கண்ணும்
கண்டதனால் காண்டல்-ஏ-வேண்டும்-ஆம் யாதற்கும்
கண்டது-காரணம்-ஆம்-ஆறு

#349
தலைமை கருதும் தகையார்-ஐ வேந்தன்
நிலைமை-ஆன் நேர்-செய்திருத்தல் மலை-மிசை க்
காம்பு அனுக்கும் மென்-தோளாய் அஃது-அன்று-ஓ ஓர்-
அறை-உள்
பாம்பு-ஒடு-உடன்-உறையும்-ஆறு

----
proofed and segmented by v.s.r

#350
கல்லாது–உம் கேளாது–உம் கற்றூர்–அவை–நடுவண்
சொல்லாடுவார்–ஐ–உம் அஞ்சல்–பாற்று எல்–அருவி–
பாய்–வரை–நாட பரிசு–அழிந்தார்–ஒடு
தேவர்–உம் மாற்றல் இலர்

#351
கூர்–அறிவினர்–வாய் க் குணம்–உடை–ச்–சொல்
கொள்ளாது
கார்–அறிவு கந்து–ஆ கடியன–செய்வார்–ஐ ப்
பேர்–அறியார்–ஆயின–பேதைகள் யார்–உளர்–ஓ
ஊர் அறியா மூரி–ஒ இல்

#352
ஒருவர் உரைப்ப உரைத்தால் அது–கொண்டு
இருவர்–ஆவார்–உம் எதிர்–மொழியல்–பாலா
பெரு–வரை–நாட சிறிதேனும்–இன்னது
இருவர்–உடன்–ஆடல்–நாய்

#353
துயிலும்–பொழுது–ஏ தொடு–ஊண்–மேற்கொண்டு
வெயில்–விரி–போழ்து–இன் வெளிப்பட்டார்–ஆகி
அயில்–போலும்–கண்ணாய் அடைந்தார்–போல் காட்டி
மயில்–போலும்–கள்வர் உடைத்து

#354
நலிந்து ஒருவன் நாளும் அடுபாக்கு ப் புக்கால்
மெலிந்து அவன் வீழாமை கண்டு மலிந்து அடைதல்
பூ ப் பிழைத்து வண்டு புடை ஆடும் கண்ணினாய்
ஏ–ப்–பிழைத்து க் கா–க்–கொள்ளும்–ஆறு

#355
பொருந்தா ப் பழி என்னும் பொல்லா–ப்–பிணி–க்கு
மருந்து–ஆகி நிற்பது–ஆம் மாட்சி மருந்து–இன்

தணியாது—வீட்ட—க்—கால் தண்—கடல்—சேர்ப்ப
பிணி ஈடு அழித்துவிடும்

#356
பெரிய—குடி—ப்—பிறந்தார்—உம் தமக்கு—ச்—
சிறியார் இனம்—ஆ—ஒழுகல் வெறி—இலை—
வேல்—ஒடு—நேர்—ஒக்கும்—கண்ணாய் அஃது—அன்று—ஓ
பூ—வ்—ஒடு—நார்—இயைக்கும்—ஆறு

#357
செயல்—வேண்டா நல்லவை செய்விக்கும் தீய—
செயல்—வேண்டி—நிற்பின் விலக்கும் இகல் வேந்தன்
தன்னை நலிந்து தனக்கு உறுதி கூறல்—ஆல்
முன்—இன்னா மூத்தார்—வாய்—ச்—சொல்

#358
தன்னை மதித்து தமர் என்று கொண்ட—க்—கால்
என்ன—படினும் அவர்—செய்வ—செய்வது—ஏ
இன்—ஒலி—வெற்ப இடர்—என்னை துன்னூசி
போம்—வழி ப் போகும் இழை

#359
மனத்தினும் வாய்—இன்—உம் மெய்—இன்—உம் செய்கை—
அனைத்தினும் ஆன்று—அவிந்தார் ஆகி நினைத்து—இருந்து
ஒன்றும்—பரியலர்—ஆய் ஓம்புவார் இல் எனின்
சென்று படும்—ஆம் உயிர்

#360
பேதுறவு தீர ப் பெருக்க—த்—தலையளித்து
ஆசு—அறுவ செய்யார்—ஆய் ஆற்ற—ப்—பெருகினும்
மாசு—அற மாண்ட—மனம்—உடையார் ஆகாத
கூதறைகள் ஆகார்—குடி

----
proofed and segmented by v.s.r

#361
முல்லை-க்கு த் தேர்-உம் மயிலுக்கு ப் போர்வை-உம்
தொல்லை அளித்தார்-ஐ க் கேட்டு-அறிதும் சொல்லின்
நெறி-மடல் பூந்-தாழை நீடு-நீர்-ச்-சேர்ப்ப
அறிமடம்-உம் சான்றோர்-க்கு அணி

#362
எனை-ப்-பல்-பிறப்பு-இன்-உம் ஈண்டி தாம்-கொண்ட-
வினை-ப்-பயன் மெய்-உறுதல் அஞ்சி எனைத்தும்
கழிப்புழி ஆற்றுமை காண்டும் அது-வ்-ஏ
குழிப்புழி ஆற்று குழி-க்கு

#363
கொண்டு ஒழுகு மூன்று-அன்-கு உதவா ப் பசி-த்-தோற்றம்
பண்டு ஒழுகி வந்த வளமைத்து அங்கு உண்டு அது
கும்பி-இல் உந்தி ச் சென்று எறிதல்-ஆல் தன்-ஆசை
அம்பு-ஆய் உள்-புக்குவிடும்

#364
வழிப்பட்டவர்-ஐ வலியர்-ஆ-ச்-செய்தார்
அழிப்பினும் ஆக்கினும் ஆகும் விழுத்தக்க
பை-அரவு-அல்குல் பணைத்தோளாய் பாத்து-அறிவு-என்
மெல்ல கவுள் கொண்ட நீர்

#365
பல்-நாள் தொழில் செய்து உடைய-கவர்ந்து உண்டார்
இன்னுத செய்யாமை-வேண்டி இறைவர்-க்கு ப்
பொன்-யாத்து-க்-கொண்டு புகுதல் குவளை-ஐ த்
தன்-நார்-ஆல் யாத்து-விடல்

#366
பல்-கிளை-உள் பாத்துறன்-ஆகி ஒருவன்-ஐ
நல்குரவு-ஆல் வேறு-ஆக நன்கு-உணரான்-சொல்லின்

உரை–உள் வளவிய–சொல் சொல்லாதது–போல்
நிரை–உள்ளே இன்னு வரைவு

#367
கல்லாதான் கண்ட கழி–நுட்பம் காட்டு–அரிது–ஆல்
நல்லேம்–யாம் என்று ஒருவன் நன்கு–மதித்தல்–என்
சொல்–ஆல் வணக்கி வெகுண்டு அடுகிற்பார்–க்கு–உம்
சொல்லா–க்–கால் சொல்லுவது இல்

#368
தமக்கு உற்றது–ஏ ஆக த் தம்–அடைந்தார்–க்கு உற்றது
எமக்கு உற்றது என்று உணரா–விட்ட–க்–கால் என்–ஆம்
இமைத்து அருவி பொன் வரன்றும் ஈர்ங்–குன்ற–நாட
உமி க் குற்று க் கை வருந்தும்–ஆறு

#369
மாற்றத்தை மாற்றம் உடைத்தல்–ஆன் மாற்றவர்–க்கு
ஆற்றும் வகை–ஆன் அவர்–க்–களைய–வேண்டும்–ஏ
வேற்றுமை யார்க்கும் உண்டு ஆதலான் ஆற்றுவான்
நூற்றுவர்–ஐ க் கொண்டு–விடும்

#370
இறப்ப–ச்–சிறியவர் இன்னு–செயினும்
பிறப்பு–இன்–ஆல் மாண்டார் வெகுளார் திறத்து உள்ளி
நல்ல–விறகு–இன் அடினும் நனி–வெந்நீர்
இல்லம்–சுடுகலா–ஆறு

#371
ஊழ்–ஆயினுர்–ஐ க் களைந்திட்டு உதவாத–
கீழ்–ஆயினுர்–ஐ ப் பெருக்குதல் யாழ் போலும்
தீஞ்–சொல்–மழலையாய் தேன்–ஆர்–பலா க் குறைத்து
காஞ்சிரை–நட்டு–விடல்

proofed and segmented by v.s.r

#372
மடங்க ப் பசிப்பினும் மாண்பு—உடையாளர்
தொடங்கி ப் பிறர்—உடைமை மேவார் குடம்பை
மடல்—ஒடு புள் கலாம் மால்—கடல்—சேர்ப்ப
கடல்—ஒடு காட்டு—ஒட்டல் இல்

#373
தெற்ற—அறிவு—உடையார்—க்கு—அல்லால் திறன்—இல்லா
முற்றல்—ஐ நாடி க் கருமம்—செய—வையார்
கற்று ஒன்று அறிந்து கசடு—அற்ற—காலே—உம்
அற்றதன்—பால் தேம்பல் நன்று

#374
வல்—நெஞ்சினர்—பின் வழி நினைந்து செல்குவை—ஆல்
என்—நெஞ்சே இன்று—அழிவாய்—ஆயினும் செல் நெஞ்சு—ஏ
இல்—சுட்டி நீ—உம் இனிது—உரைத்து ச் சாவாதே
பல்—கட்டு அ—ப்—பெண்டிர்—மகார்

#375
நீர்—த்—தகவு—இல்லார் நிரம்பாமை த் தம்—நலியின்
கூர்த்து அவர்—ஐ த் தாம்—நலிதல் கோள்—அன்று—ஆல்
சான்றவர்—க்கு
பார்த்து ஓடி ச் சென்று கதம்—பட்டு நாய் கவ்வின்
பேர்த்து நாய் கவ்வினர் இல்

#376
எல்லா—த்—திறத்து—உம் இறப்ப—ப்—பெரியார்—ஐ
கல்லா—த்—துணையார் கயப்பித்தல் சொல்லின்
நிறைந்து—ஆர்—வளையினாய் அஃது—ஆல் எருக்கு
மறைந்து யானை பாய்ச்சிவிடல்

#377
தலை—க்—கொண்ட தம்—கருமம் தாம் மடி—க்—கொண்டு
கடைப்பிடி—இல்லார்—பால் வைத்து கடைப்பிடி

மிக்கு–ஓடி–விட்டு–த்–திரியின் அது பெரிது–
உக்கு ஓடி க் காட்டி–விடும்

#378
உருத்து–எழு–ஞாட்பு–இன்–உள் ஒன்னார் தொலைய
செருக்கு–இன்–ஆல் செய்கலார் செய்வார்–ஏ–போல
தருக்கு–இன்–ஆல் தம்–இறைவன்–கூழ் உண்பவர்–ஏ
கருத்து–இன்–ஆல் கூறை–கொள்வார்

#379
படரும் பிறப்பு–இன்–கு ஒன்று ஈயார் பொருள்–ஐ த்
தொடரும் தம்–பற்று–இன்–ஆல் வைத்து இறப்பார்–ஏ
அடரும்–பொழுதின்கண் இட்டு குடர் ஒழிய
மீ–வேலி போக்குபவர்

#380
பல்–ஆண்டு–உம் ஈண்டி ப் பழுது–ஆய்–க்–கிடந்தது
வல்லான் தெரிந்து வழங்கும்–கால் வல்லே–
வளம்–நெடிது–கொண்டது அறுஅது அறும்–ஓ–
குளம்–நெடிது–கொண்டது–நீர்

#381
இரவலர்–தம்–வரிசை என்பார் மடவார்
கரவலர்–ஆய் க் கை–வண்மை பூண்ட புரவலர்
சீர்–வரைய–ஆகும்–ஆம் செய்கை சிறந்து அனைத்தும்
நீர்–வரைய–ஆம் நீர்–மலர்

#382
அமர்–நின்ற–போழ்தின்கண் ஆற்றுவரேனும்
நிகர்–ஒன்று–இன்–மேல் விடுதல் ஏதம் நிகர்–இன்றி
வில்–ஒடு–நேர்–ஒத்த–புருவத்தாய் அஃது–அன்று–ஓ
கல்–ஒடு–கை–எறியும்–ஆறு

#383
சீர்-த்-தகு-மன்னர் சிறந்த-அனைத்தும் கெட்டாலும்
நேர்த்து உரைத்து எள்ளார் நிலை நோக்கி சீர்த்த
கிளை-இன்றி-ப்-போலய் த் தனித்து-ஆய-க்-கண்ணும்
இளைது என்று பாம்பு இகழ்வார் இல்

#384
இகல்-இன்-வலியார்-ஐ எள்ளி எளியார்
இகல்-இன்-எதிர் நிற்றல் ஏதம் அகல-ப்-போய்
என்-செய்து-ஏ-ஆயினும் உய்ந்தீக சாவாதான்
முன்-கை வளை-உம் தொடும்

#385
ஆறு-ச்-சினத்தன் அறிவு-இலன் மற்று அவன்-ஐ
மாறி ஒழுகல் தலை என்ப ஏறி
வளி-ஆல் திரை உலாம் வாங்கு-நீர்-ச்-சேர்ப்ப
தெளியான்-ஐ த் தேறல் அரிது

#386
தீர்ந்தேம் என க் கருதி தேற்றூது ஒழுகி தாம்
ஊர்ந்த-பரிவு-உம்-இலர்-ஆகி சேர்ந்தார்
பழமை-கந்து-ஆக பரியார் புதுமை
முழ-நட்பு-இன் சாண்-உட்கு நன்று

#387
மறையாது இனிது-உரைத்தல் மாண்-பொருள்-ஈதல்
அறை-ஆன் அகப்படுத்து-க்-கோடல் முறை-ஆல்
நடுவண்-ஆ ச் சென்று அவர்-ஐ நன்கு-எறிதல் அல்லால்
ஒடி-எறிய த் தீரா பகை

#388
செய்த கொடுமை உடையான் அதன்-பயம்
எய்த உரையான் இடர்-இன்-ஆல் எய்தி

மரிசாதி–ஆய் இருந்த மன்று அஞ்சுவான்–கு ப்
பரிகாரம்–யாதொன்றும்–இல்

#389
மடி–ஐ வியங்கொள்ளின் மற்றை–க்–கருமம்
முடியாத–ஆறு–ஏ முயலும் கொடி–அன்னுய்
பாரித்தவன்–ஐ நலிந்து தொழில்–கோடல்
மூரி–எருத்து–ஆன்–உழவு

#390
எதிர்த்த–பகை–ஐ இளைது–ஆய–போழ்து–ஏ
கதித்து க் களையின் முதிராது எதிர்த்து
நனி–நிற்ப–செய்தவர் நண்பு–எலாம் தீர்க்க
தனி–மரம் காடு–ஆவது இல்

#391
வெண்–குடை–க்–கீழ் வாழும் குடிகள்–கு வேந்தன்–உம்
செங்கோலன்–அல்லன்–ஏல் செய்வது–என் பொங்கு–
படு–திரை–ச்–சேர்ப்ப மற்று–இல்லை–ஏ யானை–
தொடு–உண்ணின் மூடும் கலம்

#392
செல்லற்க சேர்ந்தார் புலம்பு–உற செல்லாது
நில்லற்க நீத்தார் நெறி ஒரீஇ பல்–கால்–உம்
நாடுக தான்–செய்த–நுட்பத்தை கேளாதே
ஓடுக ஊர்–ஓடும்–ஆறு

#393
ஓத–நீர்–வேலி உலகத்தார் இ–ந்–நெறி
காதலர் என்பது அறிந்து–அல்லால் யாது–ஒன்றும்
கானக–நாட பயிலார் பயின்றதூஉம்
வானகம்–ஆகிவிடும்

#394
கெடுவல்–எனப்பட்ட–க்–கண்ணும் தனக்கு ஓர்–
வடு–அல்ல செய்தல்–ஏ–வேண்டும் நெடு–வரை
முற்று–நீர் ஆழி–வரை–அகத்து ஈண்டிய
கல் தேயும் தேயாது சொல்

#395
மெய்–ந்–நீரர்–ஆகி விரிய ப் புகுவார்–க்கு–உம்
பொய்–ந்–நீரர்–ஆகி ப் பொருள்–ஐ முடிப்பார்–க்கு–உம்
எ–ந்–நீரர்–ஆயினும்–ஆக அவர்–அவர்
தம்–நீரர்–ஆதல் தலை

#396
தொடி–முன்கை–நல்லாய் அ–த்–தொக்க பொருள்–ஐ க்
குடிமகன்–அல்லான் கை–வைத்தல் கடி–நெய்தல்–
வேரி–கமழும் விரி–திரை–த்–தண்–சேர்ப்ப
பூரி–ஐ த் தீற்றிய புல்

#397
வேந்தன் மதித்து–உணர–ப்–பட்டார்–ஐ க் கொண்டு ஏனை–
மாந்தர்–உம் ஆங்கே மதித்து உணர்ப ஆய்ந்த
நல–மென்–கதுப்பினாய் நாடின் நெய் பெய்த
கலம்–ஏ நெய்–பெய்துவிடும்

#398
நட்டார்–ஐ ஆக்கி பகை தணித்து வை–எயிற்று ப்
பட்டு–ஆர்–அகல்–அல்குலார் ப் படர்ந்து ஒட்டி த்
தொடங்கினார் இல்லத்து அதன்–பின் துறவா
உடம்பு–இன்–ஆல் என்ன–பயன்

#399
பூத்தாலும் காயா–மரம்–உள மூத்தாலும்
நன்கு–அறியார்–தாம்–உம் நனி–உளர் பாத்தி
விதைத்தாலும் நாறுத வித்து–உள பேதை–க்கு
உரைத்தாலும் தோன்றுது உணர்வு

#400
நாண்–இன்றி ஆகாது பெண்மை நயவிய
ஊண்–இன்றி ஆகாது உயிர்–வாழ்க்கை பேணும்–கால்
கைத்து–இன்றி ஆகா கருமம்–கள் காரிகையாய்
வித்து–இன்றி ச் சம்பிரதம் இல்

----
proofed and segmented by v.s.r